

അടിസ്ഥാനപാഠാവലി

മലയാളം

സൂഖ്യധാരകൾ

VI

കേരളസർക്കാർ
വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പ്

തയാറാക്കിയത്

സംസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസ ഗവേഷണ പരിശീലന സമിതി (SCERT), കേരളം
2016

ദേശീയഗാനം

ജനഗണമന അധിനായക ജയഹോ
ഭാരത ഭാഗ്യവിഡാതാ,
പഞ്ചാബസിന്ധു ഗുജറാത്ത മറാം
ദ്രാവിഡ ഉർക്കലെ സംഗാ,
വിസ്യൂഹിമാചല യമുനാഗംഗാ,
ഉച്ചലജലധിതരംഗാ,
തവശുഭനാമേ ജാഗേ,
തവശുഭ ആശിഷ മാഗേ,
ഗാഹോ തവ ജയഗാമോ
ജനഗണമംഗലദായക ജയഹോ
ഭാരത ഭാഗ്യവിഡാതാ.
ജയഹോ, ജയഹോ, ജയഹോ,
ജയ ജയ ജയ ജയഹോ!

പ്രതിജ്ഞ

ഇന്ത്യ എൻ്റെ രാജ്യമാണ്. എല്ലാ ഇന്ത്യക്കാരും എൻ്റെ സഹോദരീ സഹോദരമാരാണ്.

ഞാൻ എൻ്റെ രാജ്യത്തെ സ്വന്നഹിക്കുന്നു; സമ്പൂർണ്ണവും വൈവിധ്യ പൂർണ്ണവുമായ അതിന്റെ പാരമ്പര്യത്തിൽ ഞാൻ അഭിമാനംകൊള്ളുന്നു.

ഞാൻ എൻ്റെ മാതാപിതാക്കളെയും ഗുരുക്കമൊരെയും മുതിർന്ന വരെയും ബഹുമാനിക്കും.

ഞാൻ എൻ്റെ രാജ്യത്തിന്റെയും എൻ്റെ നാടുകാരുടെയും ക്ഷേമത്തിനും ഏശ്വര്യത്തിനും വേണ്ടി പ്രയത്നിക്കും.

State Council of Educational Research and Training (SCERT)
Poojappura, Thiruvananthapuram 695012, Kerala.

website : www.scert.kerala.gov.in

email : scertkerala@gmail.com

phone : 0471-2341883, Fax : 0471-2341869

First Edition : 2015, Reprint : 2016

Printed at : KBPS, Kakkanad, Kochi-30

പ്രിയ വിദ്യാർഥികളേ,

മലയാള ഭാഷയുടെ മധുരം നൃകരാൻ നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിയതാണ് ഈ പാഠപ്പുസ്തകം. നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയെ ശ്രദ്ധിച്ച് ഭാഷകളിൽ എന്നായി ഭാരതസർക്കാർ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുകയാണെല്ലാ. അറിവിന്റെ ഉയരങ്ങൾ കീഴടക്കാൻ മാതൃഭാഷയിലൂടെ നമുക്ക് കഴിയും. മലയാളത്തിന്റെ വിപുലമായ സാഹിത്യം സംബന്ധം നിങ്ങൾക്ക് സുന്ധാരം ആകുമെന്നും അതിനുശ്രദ്ധിച്ച് സംഭാവന ചെയ്യാനും ഒരുങ്ങിക്കൊള്ളുക.

രസകരവും വിജ്ഞാനപ്രദവുമായ പാഠഭാഗങ്ങളിലേക്കു നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ചീരുതയും ഭാവനയും ഉണ്ടാക്കിരിക്കുന്നു. വായിക്കാനും എഴുതാനും തയാറാവുക.

സ്കോളാർഷംസകളോടെ,

ഡോ. പി. എ. ഹാത്തിമ

ഡയറക്ടർ
എസ്.സി.ഇ.ആർ.ടി.

ஸില്പശാലയിൽ പങ്കെടുത്തവർ

- എം. ശ്രീഹരിഷൻ, നസ്വത്തകര യു.പി.സ്കൂൾ, കൊച്ചിലാണ്
- കെ. അബ്ദുൽകരീം, ബി.ആർ.സി, സുരിത്താശബ്ദത്തെ
- കെ. ശ്രീനിവാസൻ, ഗവ.എച്ച്.എസ്.എസ്, പ്രിൻസ്, കുമ്മള
- ജോസ് കോമാട്ട്, ഗവ. യു.പി.സ്കൂൾ, കല്ലാർ, മുന്നാർ
- പി. ആർ. രാമചന്ദ്രൻ, റിട്ട്. സിനിയർ ലക്ചറർ, ഡയറ്റ്
- പി. കെ. ജയരാജൻ, ബി.ആർ.സി, കാസറഗോദ്
- പി. യഹിയ, ജി. വി. എച്ച്. എസ്, പത്രാനക്കൽ, കോഴിക്കോട്
- മനോജ് പുളിമാത്ത്, ഗവ. എച്ച്.എസ്.എസ്, വെന്താറമുട്ട്
- വി. കൃഷ്ണനാന്ന, ഗവ.യു.പി. സ്കൂൾ, കടുങ്ങല്ലൂർ, മലപ്പുറം
- വി. ഹരിപ്രിയ, സൈഫ് പീറേഴ്സ് എ.യു.പി.സ്കൂൾ, എരുതേൻപതി, പാലക്കാട്
- ഷിജുരാജൻ, ഗവ.യു.പി.എസ്, കക്കാട്

ചീതരചന

- മദനൻ, ആർക്ക് എയിറ്റർ, മാത്യുലുമി, കോഴിക്കോട്
- ധോ. സോമൻ കല്യൂർ, സ്കൂൾ ഓഫ് ഹോക്കിലോർ ട്രായിസ്, കോഴിക്കോട് സർവകലാശാല
- സുരേഷ് ചാലിയത്ത്, ഗവ.എച്ച്.എസ്. കുറുക്ക്, മലപ്പുറം
- രാജൻ കല്യൂണ്ടി, ധരോക്ക്, കോഴിക്കോട്
- അഭിജിത്. കെ.ആർ, നമ്പണ്ട്, കോഴിക്കോട്

വിദർഘരിശോധന

- ധോ. ജോർജ്ജ് ഓൺകുർ, മുൻഡിയയറ്ക്കടർ, റേസ്റ്റ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് എൻഡൈസൈറ്റോപീഡിയ.
- ശ്രീ. പി. നാരായണമേനോൻ, റിട്ട്. പ്രഫസർ, ശ്രീ കേരളവർമ്മ കോളേജ്, തൃശ്ശൂർ
- ധോ. എൻ. മുകുന്ദൻ, മുൻ മേധാവി, മലയാളവിഭാഗം, കേരള സർവകലാശാല
- ധോ. സി. നാരായണപിള്ള, റിട്ട്. പ്രഫസർ, ഗവ. ടെക്നിക്കൽ കോളേജ്, തിരുവനന്തപുരം
- ധോ. വിജയൻ ചാലോട്, എസ്.എസ്.എ, കല്ലൂർ
- അജയൻ പനയൻ, അസി. പ്രഫസർ, ഗവ. വിമൻസ് കോളേജ്, തിരുവനന്തപുരം

അക്കാദമിക് കോഡിനേറ്റർ

- എം.സി. ജോസ്കുട്ടി, റിസർച്ച് ഓഫീസർ, എസ്.സി.ഇ.ആർ.ടി. കേരളം

ഉള്ളടക്കം

1

സ്ഥോപനപരമം

7

- ഉറഞ്ഞാൽപ്പാട് 9
- തേങ്ങ 12
- വേഗമുറങ്ങു 19

2

ദ്രോഹങ്കിയം

27

- ജീവിതത്തിന്റെ ഉപ്പ് 29
- പുണ്യ കൊയ്തേ, കളം നിറങ്ങേ 34
- ഓണം അനും ഇന്നും 37

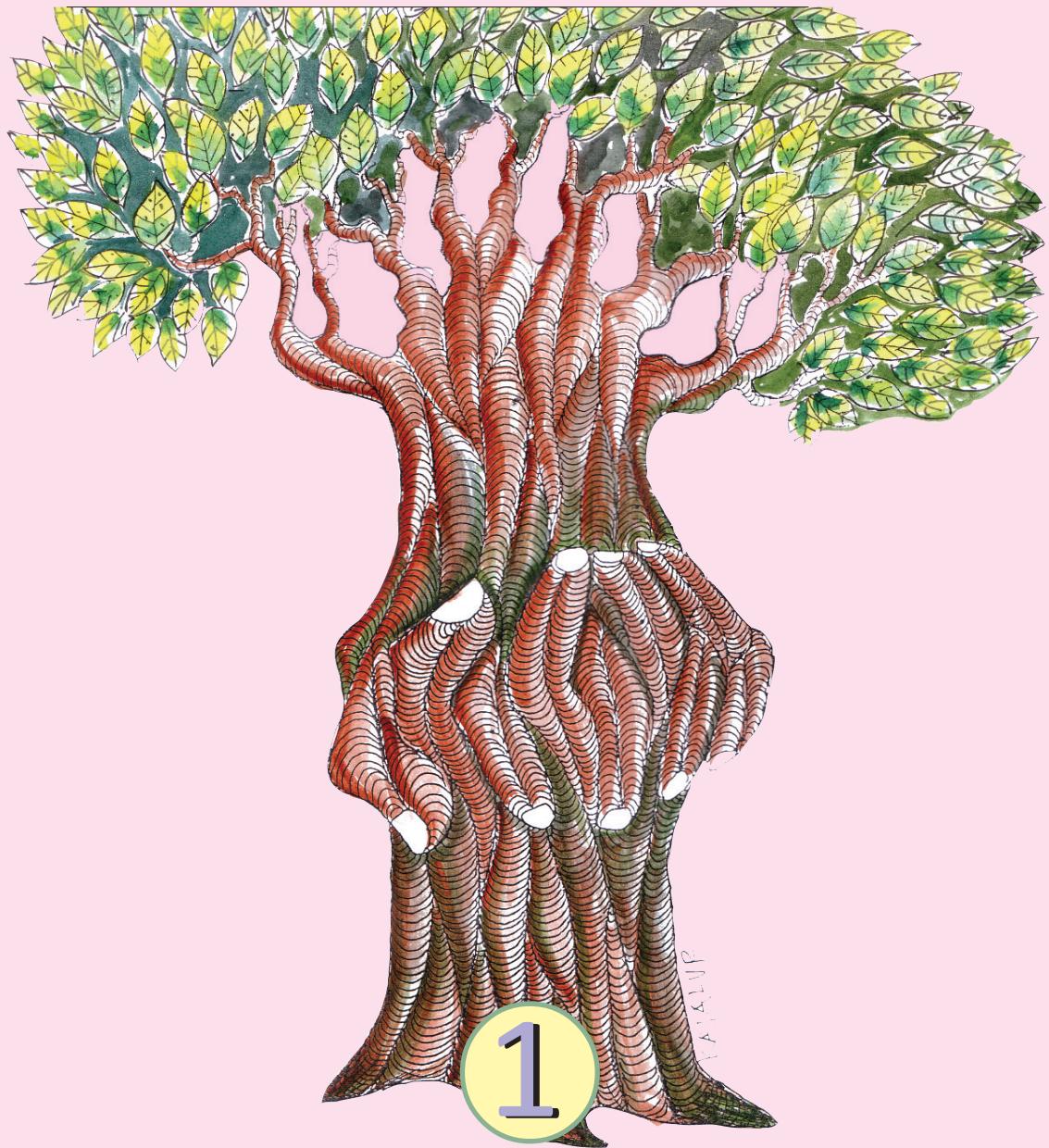
3

സ്വാത്രഭ്യംതന്ന ജീവിതം

47

- ബാലലീല 49
- അജയ്യതയുടെ പ്രതീകം 51
- തള്ളവിരലില്ലാത്ത ശ്രാമം 55

സൗഖ്യവസ്ത്രം

സഹോദരശുദ്ധി

രാത്രി അനുജുമാൻ തന്റെ പത്തായത്തിൽനിന്ന് കുറേ നേരം നോക്കി നിരച്ചു.

ഈ ഇടയ്ക്കിട രണ്ടുപേരും പരസ്പരമറിയിക്കാതെ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരുദിവസം രാത്രി രണ്ടുപേരും ചാക്കുകളിൽ നെല്ലുമായി പത്തായപ്പുരയ്ക്കു നേരെ പോകുന്നോൾ തമിൽ കണ്ണുമുട്ടി..! അവർിരുവരും ഒന്നുമുതിയാടാനാവാതെ പരസ്പരം നോക്കി നിന്നു. അവർിരുവരു ദെയും കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞതാഴുകി... ഈരുവരും മരിച്ചുപോയി. കാലമേരെ കഴിഞ്ഞു. ഈരുടെ സഹോദരസ്നേഹത്തിൽ കമ നാടിലാകെ പരന്നു. ആയിരെ ശ്രാമത്തിലോരു ദേവാലയം പണിയാനുള്ള ആലോചന നടന്നു. അതിനു പറ്റിയ സഹായി അവർ തിരഞ്ഞെടുത്തത് ഈ സോദരർ നെല്ലുചാക്കുമായി നടക്കുന്നോൾ പരസ്പരം കണ്ണുമുട്ടിയ ആ സഹായിരുന്നു.

(ജീവിതഗാനം)

- പി.എൻ. ആസ്

ദേവാലയം പണിയാൻ നാടുകാർ തിരഞ്ഞെടുത്തത് സഹോദരങ്ങൾ കണ്ണുമുട്ടിയ ഇടമാണ്. എന്തുകൊണ്ട്?

ഉള്ളതാർപ്പാട്

കുമ്മതുമോന്തീ തളിൽളം ചുണ്ടിൽ
കൊണ്ടകുമ്പിക്കുസൃതി വിരിഞ്ഞും
ചിറ്റുളിപ്പലമർത്തിയെൻ തോളിൽ
കൊച്ചുപുവിൻ പടങ്ങൾ വരഞ്ഞും
പിച്ചവച്ചു വിരണ്ണോടി വീണി-
ടച്ചുനേ നോക്കിക്കണ്ണിൽ പൊഴിഞ്ഞും
നിൽക്കുമോമനക്കണ്ണാ, നീ നിൽക്കു
അച്ചുനേനത്തട്ട് നിന്നതികത്തിൽ
നിൽക്കുമോമനച്ചുതമേ, നിൽക്കു
അച്ചുനീയുടുപ്പാനു മാറ്റുട്ട്.
ഉഷ്ണമാണെന്തീ മകഞ്ഞേ ദേഹ-
തുപ്പനാറും, തുടച്ചിട്ടുക്കാം.
ഗീതമോജാടിയെത്തികഴുത്തിൽ
താമരത്തണ്ണറിഞ്ഞു കുന്നിച്ചു
നേറിയിൽ നീറിനിൽക്കുമഴുകി-
നിറ്റുകൾ കുഞ്ഞിച്ചുണ്ടാൽ തുടപ്പ്.
ചെറുകനു നിഞ്ഞു തുള്ളുവി
നിൽക്കയാണാരു പ്രാർമ്മനാനാളം.
കാറ്റിനെന്തു സുഗന്ധം, കറുത്ത
തുവൽ ചികിക്കുയിലു പാടുനു.
കൊച്ചുപുവാറു പുള്ളിച്ചിരകാൽ
കറ്റനാമാഴിക്കരരെയെത്തി
ഓളമെല്ലാമൊരുകുലപ്പുവായ്
താളമാഭയാളിപ്പുണ്ണപായ് വിരിഞ്ഞു.
ഉണ്ണിമോഹങ്ങൾ തുള്ളികളിക്കും
മണ്ണിലെ നറുക്കാതുകത്തിന്റെ
ഉള്ളിനുള്ളിലെ തേൻതുള്ളിയായ് ഞാ-
നുറിനിൽക്കുണ്ണാരു നൊടിനേരം.

(പുരുഷസുക്തം)

- കട്ടമിട രാമകൃഷ്ണൻ

ഇളംതതിൽ വായിക്കാം

- ❖ കവിത ഇളംതതിൽ വായിക്കു.

കണ്ണഭര്യാം, പറയാം

- ❖ അച്ചർന്ന കണ്ണപ്പോൾ കൂട്ടികൾ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത് എങ്ങനെയെല്ലാമാണ്?
- ❖ “ചിറ്റുളിപ്പുമർത്തിയെൻ തോളിൽ
കൊച്ചുപുവിൻ പടങ്ങൾ വരുത്തും”
കൊച്ചുകൂട്ടികൾ എങ്ങനെയെല്ലാമാണ് സ്നേഹപ്രകടനം നടത്താറുള്ളത്?
- ❖ “കഴുതതിൽ താമരത്തശ്ശേരിഞ്ഞു.”
ഇവിടെ ‘താമരത്തശ്ശ്’ എന്നതുകൊണ്ട് കവി എന്താണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്?
- ❖ മകളുടെ സ്നേഹം അച്ചു എന്തെല്ലാം അനുഭവങ്ങൾ നൽകുന്നു?

വിശകലനം ചെയ്യുക

- ❖ “ഉഷ്ണമാണെന്നെന്തു മകളേ ദേഹ-
തുപ്പനാറും, തുടച്ചിടട്ടുകാം.”
അച്ചുനിങ്ങനെ പറയാൻ കാരണമെന്ത്?
- ❖ ‘പ്രാർധനാനാളം’ എന്ന പദംകൊണ്ട് കവി ഉദ്ദേശിക്കുന്നതാരെ? എന്തുകൊണ്ടാണ്
ഈ പദം തന്നെ ഉപയോഗിച്ചത്?
- ❖ “കൊച്ചുപുന്ബാറ്റ് പുള്ളിച്ചിരകാൽ
കറ്റനാമാഴിക്കൈരെയെത്തി”
വരികളിലെ ആശയം വിശദമാക്കുക.

പ്രയോഗങ്ങൾ കണ്ണഭര്യാം

- ❖ പിരണ്ണോടി വീണു, ഉള്ളിനുള്ളിലെ തേൻതുള്ളി, ഓമനച്ചന്തം-
ഇതുപോലെ കവിതയിലെ സവിശേഷപ്രയോഗങ്ങൾ കണ്ണഭര്യാം കവിതയ്ക്ക് ഇവ
നൽകുന്ന സഹാര്യം വിശദമാക്കുക.

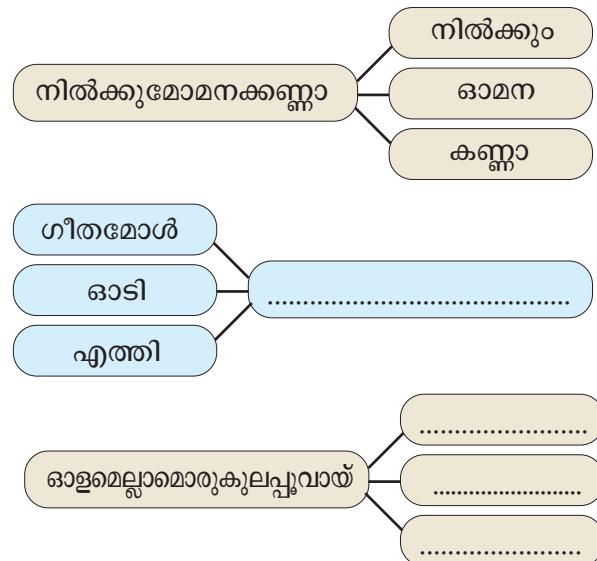

കവിതയും ചിത്രവും

- ❖ കവിതയോടൊപ്പം കൊടുത്ത ചിത്രം ശ്രദ്ധിച്ചുള്ളോ. ഇതിനെ കവിതയിലെ ആശയവു
മായി എങ്ങനെ ബന്ധിപ്പിക്കാം? ചർച്ചചെയ്യു.

പദ്ധതികൾ

കൂടുതൽ ഉദാഹരണങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയെഴുതുക.

ഉചിതമായ ഇന്റം കണ്ടത്താം

- ❖ ‘ഉണ്ടാൽപ്പാട്’ എന്ന കവിത ഭാവമുൾക്കൊണ്ട് സംഘങ്ങളായി ചൊല്ലിനോക്കു. യോജിച്ച ഇന്റം കണ്ടത്തുമല്ലോ.
 - * അക്ഷരന്പദ്ധതി
 - *
 - *
 - *
- മികച്ചത് കൂസിൽ അവതരിപ്പിക്കുക.

അധികവായനയ്ക്ക്

‘അച്ചൻ’ - വിജയലക്ഷ്മി (‘മാത്യകപ്പുറം’ എന്ന സമാഹാരം)
ആത്മാവിലോരു ചിത്ര - വയലാർ രാമവർമ്മ
ഉപ്പ് - കുരീപ്പുഴ ശ്രീകൃഷ്ണ

E. Rajesh Kadakunni

കേരങ്ങ

ഓക്കെ ഉറക്കത്തിലാണ്. ഈന്നു വൈകുന്നേരമാണ് അവൾ ഇവിടെ എത്തിയത്. നാടോടികളും വഴിവാണിക്കാരും മലയാളത്താമാരുടെ നാടുപണികൾക്ക് വരുന്ന വരും പെട്ടി-ഭാണ്യങ്ങളും അല്ലെങ്കിൽ പ്ലാത്രങ്ങൾ നിറച്ച് വലിയ ചാക്കുകളും കുരങ്ങും കുട്ടികളും തത്തക്കുട്ടും എല്ലാം കുത്തിനിറച്ച് ഒരു ബന്ധ് പട്ടണത്തിൽ വന്നുനിന്നു. മയിലെല്ലാ വിൽക്കുന്ന ശക്രന്നും തോട്ടം കിളയ്ക്കുന്ന കാളിമുത്തുവും

അവളുടെ അയൽക്കാരാൻ. അതുകൊണ്ട് അപരിചിതമായ നഗരം അവലേ തെല്ലും ഭയ പെടുത്തിയില്ല. പിന്നീട് അക്കമ്മയും ശകരനും മറ്റാരു വൃത്തിയുള്ള ബന്ധിൽ കയറി. കല്യാണവേഷത്തിൽ കയറുന്ന പെൺങ്ങളുടെക്കാണ്ഡും അലക്കിത്തേച്ച സൃഷ്ട ധരിച്ച ആൺ അഞ്ചെലക്കാണ്ഡും ബന്ധ് നിന്നെന്നു. വണ്ണിയിലെ അള്ളുകളെ അവർക്കു നന്നേ പിടിച്ചു. പലരും സിനിമയിൽനിന്ന് ഇരങ്ങിവന്നവരാണോ എന്നുപോലും അവൾ സംശയിച്ചു.

അടുത്തിരുന്ന അക്കമ്മയോട് ശകരണ്ണൻ പറഞ്ഞു: “പേടിക്കേണ്ട, നല്ല ആൾക്കാരാൻ. അഞ്ചുംകൂസിൽ പഠിക്കുന്ന ഒരാൺകുട്ടിയുണ്ട്. നിന്റെ പ്രായം. അവനൊരു ചേച്ചിയുണ്ട്. കോളേജിലെത്തി. പിന്നെ അമ്മ, അച്ചൻ ദുരൈയാൻ. എല്ലാ പണിക്കും യന്നങ്ങളുണ്ട്.”

പണി അവർക്കു പ്രശ്നമല്ലായിരുന്നു. പണിചെയ്തു ജീവിക്കാനാണല്ലോ അവലേ അപ്പനും അമ്മയും പറഞ്ഞുവിട്ടിരിക്കുന്നത്. പകൽ അപ്പൻ കുട, വീടുവിട്ടിങ്ങി, തോപ്പിൽ ഹോസ്റ്റ് വച്ചു നന്നയ്ക്കാൻ അപ്പനെ അവർ സഹായിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പനവർക്ക് കുഴലപ്പുവും ചായയും മേടിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു. അപ്പനെ ഓർത്ത് അവർ മെല്ലു കരണ്ണു, ശകരണ്ണനിയാതെ.

ബംഗ്രാവിലെത്തിയപോൾ അവർ അതിശയിച്ചുപോയി. കൊട്ടാരം തനെ! എത്ര ജനലുകൾ! എത്ര മുറികൾ! മുഖം കണ്ണു തറയിലും നടക്കാം. തറയും ജനൽച്ചില്ലുകളും ചുമർക്കണ്ണാടികളും മേശപ്പുറങ്ങളും അവളുടെ മുഖം കാണിച്ചുകൊടുത്തു. കണ്ണോ, നിന്റെ മുഖം എങ്ങനെയിരിക്കുന്നു! അവളുടെ സ്വന്തം കുടിലിൽ മൺചുമരിൽ പതിച്ചു വച്ച ഒരു കണ്ണാടിക്കഷണമാണ് അവലേ മുഖം കാണിച്ചിരുന്നത്. പിന്നെ തോപ്പിലെ വലിയ വാട്ടർടാഫിലേക്ക് വെള്ളം കയറ്റിവിടുന്ന കുളം. കുളം, ഒരു പച്ചകണ്ണാടിയായി രൂനു. വെള്ളത്തിനടക്കിയിൽ ഒരു വെള്ളത്ത പാടയുണ്ട്. ഇടയ്ക്ക് വെള്ളം പാലിറ്റിവിണ്ടു പോലെ കലങ്ങി. ഒരു തെളിഞ്ഞ മുഖം കാണാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. കവിളിൽ കാണപ്പെട്ട കണ്ണിരുന്നങ്ങളിൽ നൂൽച്ചാല് കണ്ണു. അവർ പാവാടത്തുന്നുയർത്തി അമർത്തിത്തുടച്ചു. അപോഴാണ് പണിങ്ങളിന്നെത്ത്, മെക്കപ്പ് ചെയ്ത് വീട്ടം ഉമ്മിത് പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ടത്. അവരുടെ മുഖം തെളിഞ്ഞു.

“അവസാനം നീ വാക്കുപാലിച്ചു, അപ്പേ ശകരാ?” ശകരണ്ണനു ചായയും പുട്ടും ഒരു കടലാസുപ്പേറിൽ കൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്തു. പിന്നെ പാലോഴിച്ച ചായയും.

ചായ കുടിക്കാനിരിക്കും മുന്പ് ശകരണ്ണൻ പറഞ്ഞു:

“അക്കത്തേക്ക് ചെല്ലു!”

അവർ അടിവച്ച് വീട്ടംയ്ക്കാപ്പും അക്കത്തേക്കി. അവർ ഒരു തോർത്തും സോപ്പും നൽകി അവളോടു പറഞ്ഞു:

“ആദ്യം മുറ്റം തുക്കണം. പിന്നെ കുളിമുറിയിൽ ചെന്ന കുളിച്ച് ഉടുപ്പു മാറി വരു.” ഒരു പഴയ മാക്സിയയും അടിയുടുപ്പും അവർ അക്കമ്മയ്ക്കു നീട്ടി. മാക്സി, ഇവിടെത്തെ ചേച്ചിയുടെ കുട്ടിക്കാലത്തേതായിരിക്കുമെന്ന് അവർക്ക് എളുപ്പം മനസ്സിലായി. അതിൽ നിന്ന് സുഗന്ധം ഒരു മുളിപ്പുടുപ്പോലെ ഉയരുന്നുണ്ട്. വീടിന്റെ പിരകുവശത്തെ കുളിമുരിയിലേക്കു നടക്കുപോശാണ് തെങ്ങിൽതോപ്പ് അവളുടെ കണ്ണിൽ തടങ്കത്! കടവും, എത്രയെത്ര തെങ്ങുകൾ, ഒരു വലിയ പന്തലിട്ടതുപോലെ! ഉയരത്തിൽ. ഇത്തരമൊന്ന്

അവൾ ജീവിതത്തിൽ കണ്ടിട്ടില്ല. ഇങ്ങാടുള്ള യാത്രയിൽ വഴിയോരത്തെല്ലാം കാടുണ്ടായിരുന്നു. അവ തേങ്ങായ് കാടുകളായിരുന്നു.

വരിയെബ്ലിച്ചു നട്ടപിടിപ്പിച്ച തോപ്പിലിരിങ്ങി നടക്കണമെന്ന് അവളാഗഹിച്ചു. കൂളിക്കെട്ടാട്ടു.

തന്നുത്തെ വെള്ളം ഉടലിൽ വീണേപ്പോൾ കോരിതത്തിച്ചുപോയി. പള്ളക്കുവെള്ളം. പിന്നേയും പിന്നേയും കൈക്കൂടുന്നയിൽ കോരിയെടുത്തു കൂടിച്ചു. ചായ വേണ്ട, ഈ വെള്ളം മതി! വെള്ളം, പച്ചവെള്ളം മാത്രം മതി. നീരിനിന്തെ തന്നുപോ!

കൂളിക്കഴിഞ്ഞു സുന്ദരിയായി വന്ന പെൺനെക്കണ്ടു പുണിരിയോടെ വീടുമെ പറഞ്ഞു:

“ഇപ്പോൾ നിനെന്നെന്നോ നിരുൾ പെറ്റമ്പോലും തിരിച്ചിരിയില്ല.” അവൾ നാണിച്ചു തലതാഴ്ത്തി. പത്തുവയസ്സുകാരിയുടെ പാദങ്ങൾ മറച്ച് നിലത്തുരുമ്പിനിൽക്കുന്ന ഉടുപ്പ് നോക്കി അവർ പറഞ്ഞു:

“ഈ ഇടുക്കൊണ്ട് നിനക്ക് പണിയോന്നും ചെയ്യാൻ പറ്റില്ല. നാജൂയാവട്ട. ഒന്നു ചുരുക്കിക്കുത്തിക്കോളും, അരയിൽ.” അവൾ ഉടുപ്പ് മാടിക്കേറ്റി മുണ്ടുപോലെ അരയിൽ മുറുക്കി.

അടുക്കളെയിലെ പാത്രങ്ങൾ കഴുകിക്കമുക്കിയാൽ, തുത്തുതുടച്ചപ്പോൾ അവൾ ചോദിച്ചു:

“അമ്മാ, എാൻ തേങ്ങായ് പെറുക്കിക്കൂട്ടട്ട്.”

“ഓ! പിനെയാവാം! നല്ല മഴ വരഞ്ഞേണ്ട്. നിന്നുകു വേണുകിൽ അടുക്കളെയിൽനിന്ന് ഒരു തേങ്ങാപ്പുള്ള ഏടുത്തു തിന്നോ!”

വേണോ? ഇപ്പോൾ വേണ്ട. തേങ്ങ തിന്നാനുള്ള കൊതികൊണ്ടല്ല പറഞ്ഞത്. അകമെ അത്തരം ഒരു കൊതിച്ചിക്കോതയെന്നുമല്ല. തേങ്ങയും തേങ്ങയും സ്വന്തമായിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ശ്രാമത്തിൽനിന്നാണ്, അവർ വന്നുചേര്ന്നതെങ്കിലും. അവലുത്തിൽ പോകുന്നോൾ അമ്മതേതവർക്ക് നേദിക്കാൻ അപ്പുന്ന് അവർക്ക് കൊല്ലുത്തിലോരിക്കൽ ഒരു തേങ്ങ മേടിച്ചു കൊടുക്കാറുണ്ട്. ഉണ്ണാണി മല്ലിച്ചു ഒരു കാടുപുനകായോളം പോന്ന ഒന്ന്. അപ്പുന്ന് കാവൽ നോക്കുന്ന വലിയ തോപ്പ് കായ്ചുതുടങ്ങിട്ടില്ല.

രാത്രി, കോൺഡ്രാട്ടിലെ കുടുസ്സുമുറിയിൽ കിടക്കുന്നോൾ അവർക്ക് നേരിയ ഭയം തോന്തി. വീടുമെ വാതിലുകളും ജനലുകളും ഓരോനടച്ചു പുട്ടുന്നത് അവളറിഞ്ഞു. തന്ന ഒരു പെട്ടിയിലിട്ടു പൂട്ടി. പിനെ, വലിയ വലിയ പെട്ടികളിലെലാതുകി, ഓരോ താഴും പുട്ടുകയാണ് അവർ ഏന്നു കുട്ടി പേടിച്ചു. പാരക്കുന്നുകൾ വളഞ്ഞു തടക്കലിലാക്കിയ തന്റെ ശ്രാമത്തയും പരസ്പരം കൈകോർത്തുപിടിച്ചു ഭൂമിയിലമർന്നു കിടക്കുന്ന കൂടിലു കൗഖയും അവർ ഓരോ തന്ന റാബിയെടുത്ത് ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്ന് അച്ചുപുട്ടിയിരിക്കുന്നു.

ആരോ കരയുന്നതു കേട്ടു നടുപ്പാതിരയ്ക്ക് അവർ നടങ്ങിയുണ്ടായും. മഴ കരയുന്നു. പേര്ത്തും പേര്ത്തും എല്ലിപ്പറുക്കി കരയുന്നു. അവർ ഉയരത്തിലുള്ള വെള്ളിലേറ്റി ലൂടെ പുറത്തേക്കു നോക്കി. ഓലയുടെ ഇരുണ്ട പതൽ.

അവർ തന്നുത്ത ഭിത്തിയെ ഉമ്മവച്ചു തിരിഞ്ഞു കിടന്നു. താഴെ മുലയിൽ ഒരു പല്ലിയുടെ കണ്ണുകൾ. വിരണ്ണാട്ടുന ഒരു പാറ ചിരകുവച്ചു കുറുകെ പറന്ന്, കോൺഡിയുടെ തണ്ണേലിൽ ചെന്നിടിച്ചു. അവർ പുതപ്പുകൊണ്ടു തലമുടിപ്പുതച്ചു.

പൊതേതാ... പൊതേതാന് ഇടവിട ഓരോ ശബ്ദം നേർത്തുവന മഴയിലുടെ പറ കൗത്തി. മതില് കേരിമരിഞ്ഞ് ഒരു കള്ളുൻ തോപ്പിലേക്ക് ചാടിവിണ്ടാണോ? ഒന്നിലധികം മോഷ്ടാകൾ? പിനെ എപ്പോഴോ നീണേ യാത്രയുടെ തളർച്ച അവരെ ഉറക്കി.

മഴ ചറുപിറുന്നെന പെയ്യുന ഒരു പുലരിയിലേക്കാണ് അവർ മിശി തുറന്നത്. തന്നുക്കണ്ണു. സംഗ്രിതചേച്ചിയുടെ പഠനമുറിയിൽ പാതിരാവുവരെ വെളിച്ചുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ വീട്ടും ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. അവർക്ക് ജനൽ തുറന്നു പുറത്തേക്കു നോക്കണം. കൊള്ളുത്തുറി. അവിടെ കണ്ണ കാഴ്ച കരളലിയിപ്പിച്ചു. അനാമക്കുണ്ടുങ്ങെളുപ്പാലെ മഴനന്നുതു കിടക്കുന്ന ഉണ്മതേതങ്ങൾകൾ, മുഖം കരിഞ്ഞ്, കണ്ണിരൈലിപ്പിച്ചു, ആരും തിരിഞ്ഞു നോക്കാതെ.

അക്കമുഖം ജനലാജികളിൽപ്പിടിച്ചു തോപ്പിലാകമാനം കണ്ണാടിച്ചു. ഒന്ന്, രണ്ട്, മൂന്ന്... മികവൊറും എല്ലാ തെങ്ങുകൾക്കും ചോടെ പുല്ലു നിറഞ്ഞ പറമ്പിൽ എത്രയോ എല്ലം മറഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ട്.

അക്കമുഖം വാതിൽക്കലേക്കു പാണ്ടു. ചാരിയ വാതിൽ മലർക്കെത്തുന്നു. അതോരു പഴയ കതകാണ്; പുതിയ വീടിലുള്ള ഒരേയോരു പഴയ കതക്. ഉപോക്ഷിക്കാൻ വയ്യാത്തതിനാൽ ഒരു അഡിയ ഒരിടത്ത് ആരുടേയും കണ്ണിച്ചെല്ലാത്തിട്ടത് നല്ല തടിച്ച കതക് അവളോട് കയർത്തു.

അവരുപ്പാലെ, ഇവിടെ വീടുപണിക്കു വരുന പെണ്കിടാങ്ങളുടെ ഉറക്കം സുരക്ഷിതമാക്കാൻ ഒരു ചെറിയ മുൻം; ഉറപ്പുള്ള ഒരു വാതിലും.

തോപ്പിൽ ചുവന്നുകലങ്ങിയ വെയിലോടിയിരുന്നു. നന്നുതു കുമിഞ്ഞ

ഓലകൾ ചവിട്ടി അവർ ഒന്നാമതെത്തെ തെങ്ങിൻചോട്ടിലെത്തി. തെങ്ങ് മുഖം താഴ്ത്തി അവരെ ഉറുന്നേക്കാണി. അവർ പെറുക്കിയെടുത്തു. മാറിലടുക്കിയ രണ്ടു തേങ്ങകളെ നോക്കി നെടു വീർപ്പിടുന്നു. അവളുടെ തലമുട്ടിയിലേക്ക് തെങ്ങിൻറെ ഇമകൾ തോർന്നു.

പലവട്ടം അവർ തേങ്ങാക്കുടിന്റെ കീഴിനിയിലേക്കു നടന്നു. അവളുടെ ഉടുപ്പ് മഴക്കല്ലീ രിൽ നന്നാത്തു. കുറേനാളായി ഈ തേങ്ങായ്കൾ മഴക്കാളുകയാണെന്ന് അവർക്കു തോന്തി. എന്ന പെത്യും! തേങ്ങാപ്പുര ഒഴിഞ്ഞുകുടുന്നു. തെങ്ങുകൾ അവജ്ഞാക്ക ആവലാതി പറ ഞ്ഞു. ഓരോ തവണയും തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ സുരക്ഷിതമായ അറയിലാക്കി തിരിച്ചു വരുന്ന അക്കമ്മയോട് തെങ്ങുകൾ കൃതപ്രശ്നതയ്യോടെ മന്ത്രിച്ചു.

എല്ലാരേം കുട്ടിക്കൊണ്ടു പോ... എല്ലാരേം... ഒരു തേങ്ങ നൽകിയ കാക്കപ്പോന്ന് അടർത്തി യെടുത്ത് അവർ മുക്കുത്തിയാക്കി.

അടുക്കളുത്തളത്തിൽനിന്ന് വീടുമ വിളിച്ചു ചോദിക്കുന്നു:

“അക്കമ്മാ, നിയ്യ് മുറ്റം തുത്തിട്ട ഇങ്ങനെയും വാ.” അവർ സിക്കിലേക്കിടുന്ന പാത്രങ്ങൾ കുലവി.

തേങ്ങാപ്പുരയുടെ കോലായിൽ വന്നുകയറി, സംഗീതചേച്ചുച്ചി വിളിച്ചു പറഞ്ഞു:

“മമി ഈതു കണ്ണോ! ഈ അക്കമ്മ ചെയ്തുവച്ച ഒരു പണി!”

ദോശ ചുടുനേട്ടത്തുനിന്ന് വീടുമ എത്തിനോക്കി.

“എന്നു... എന്നു ...”

“തേങ്ങ മുഴോന്നും പെറുക്കി അക്കത്തിട്ടിരിക്കണ്ണു! പെണ്ണിന്റെ ഒരു പ്രാംത്.”

അമ്മ ഒന്നും മിണ്ണിയില്ല. അവർ ആലോചനയിലാണു. അച്ചുറ്റ് മൊട്ടക്കുന്ന് വിലയ്ക്കു മെടിച്ചത്, ഉതിർന്നുകിടന്ന ചരൽക്കല്ല് നീക്കി കുന്ന് കിളപ്പിച്ചത്, തെക്കുണ്ടുകൾ കുഴിച്ചത്, കുറ്റ്യാടിത്തേങ്ങ തന്നെ വേണം വിത്തിന് എന്നു വാഡിപിടിച്ചു യാതെ പുറപ്പെട്ടത്, വീടു ചെലവു ചുരുക്കി തെങ്ങിന്തെക്കളെ തീറിയത്. അച്ചുറ്റ് സദാസമയവും തോപ്പിലായിരുന്നു. മൊട്ടക്കുന്ന്, ജാലിക്കുന്ന വെയിലിൽനിന്നു രക്ഷനേടി, പച്ചതെങ്ങുകളുടെ പന്തലിൽ വിശ്രമിച്ചു. തെങ്ങിനു തീറ്റ നൽകാൻ അച്ചുറ്റ് അമധ്യുടെ പണ്ഡങ്ങൾ പണയം വച്ചു, വിറ്റു. മരിക്കുന്ന ദിവസം കോലായിലെ ചാരുക്കണ്ണരയിൽ നിന്നെന്നീറ്റ്, മുറ്റതെത്തെ തെങ്ങിൽ നിന്നെന്നു മുറിയ കുലകൾ നോക്കി, മെല്ലു മിച്ചികൾ താഴ്ത്തി, പതുക്കൈ ചുമർ പിടിച്ചു പിടിച്ചു അക്കത്തെ മുറിയിലേക്ക് കയറിപ്പോയത്...

അവർ തവി താഴെയിട്ട് പുറതേക്കോടി അക്കമ്മയെ ചെന്നു പുണ്ണർന്നു. കുട്ടി അസ്യാ ഇച്ചു, അവരുടെ സാരിഞ്ഞാറികളിൽ മുവംപുഴ്ത്തി.

(വസ്ത്രായുടെ തിരഞ്ഞെടുത്ത കമകൾ)

-പി. വസ്ത്രാ

കണ്ണടത്താം, പറയും

- ❖ പണിയെടുക്കാനുള്ള തിട്ടുകൾക്കാണോ തേങ്ങാപുള്ളി തിനാനുള്ള കൊതിക്കാണോ അല്ല “അമ്മാ, നാൻ തേക്കായ് പെറുക്കിക്കുട്ടേ” എന്ന് അക്കമെ ചോദിച്ചുത്. പിന്നെ എന്തിനായിരിക്കാം?
- ❖ വീടുമു വാതിൽ അടച്ചുപുട്ടുനോൾ പെട്ടികൾക്കുള്ളിൽ വച്ച് തന്നെ പുട്ടുകയാണെന്ന് അക്കമെയ്ക്ക് തോനാൻ കാരണമെന്താവാം?
- ❖ പൊഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന തേങ്ങക്കൈ അനാധക്കുണ്ടുങ്ങളായി സകൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്?
- ❖ അക്കമെയെ ഓടിച്ചുന്നു പുണർന്ന വീടുമയുടെ മനോവിചാരങ്ങൾ എന്തായിരിക്കാം?

വിശകലനം ചെയ്യാം

- ❖ “ഒരു തെളിഞ്ഞ മുഖം കാണാൻ അവർക്ക് സാധിച്ചിരുന്നില്ല.”
ഈ പ്രസ്താവന അക്കമെയുടെ ഗ്രാമജീവിത പശ്ചാത്തലവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതി വിശദീകരിക്കു.
- ❖ ◆ “തേങ്ങ് മുഖം താഴ്ത്തി അവരെ ഉറുനോക്കി.”
◆ “അവളുടെ തലമുടിയിലേക്ക് തേങ്ങിന്റെ ഇമകൾ തോർന്നു.”
◆ “തേങ്ങുകൾ കൃതപ്പണ്ടതയോടെ മന്തിച്ചു.”
ഈ പ്രയോഗങ്ങളിൽ തെളിയുന്ന, പ്രകൃതിയും അക്കമെയും തമ്മിലുള്ള ആരമ്പണം വ്യക്തമാക്കുക.
- ❖ അക്കമെ പെപ്പത്യമായി കാണുന്നതും സംഗീതച്ചേംച്ചി പെണ്ണിന്റെ പ്രാന്തായി കാണുന്നതും രണ്ടു കാഴ്ചപ്പൂട്ടുകളാണ്. ചർച്ചചെയ്ത് എഴുതു.

സംഭാഷണം

- ❖ “തേങ്ങ് മുഖം താഴ്ത്തി അവരെ ഉറുനോക്കി.”
തേങ്ങുകൾ അവളോട് എന്തെല്ലാമോ പറഞ്ഞു എന്നു സകൽപ്പിക്കുക.
എന്തെല്ലാമായിരിക്കും പരയാനുണ്ടാവുക?
അക്കമെയുടെ മറുപടി എന്താവാം? സംഭാഷണം തയാറാക്കു.

വാക്യങ്ങൾ നിർണ്ണിക്കാം

- ❖ താഴെ കൊടുത്ത പ്രയോഗങ്ങൾ ചേർത്ത് പുതിയ വാക്യങ്ങൾ എഴുതു.
(മാതൃക: കണ്ണിരുണ്ടെങ്കിയ നീർച്ചാൽ - കൊടിയ വേനലിൽ ഞങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിലെ പുഴ കണ്ണിരുണ്ടെങ്കിയ നീർച്ചാൽ പോലെയാവാറുണ്ട്).

- * കരയുന്ന മഴ.
- * ചുവന്നു കലങ്ങിയ വെയിൽ.

ആസ്യാദനക്കുറിപ്പ്

☒ ‘തേങ്ങ’ എന്ന കമയ്ക്ക് ആസ്യാദനക്കുറിപ്പ് തയാറാക്കു. എന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കണം?

- അക്കമ്മയുടെ ജീവിതപശ്വാത്തലം, സ്വഭാവസവിശേഷത.
- പ്രകൃതിയും അക്കമ്മയും തമിലുള്ള ബന്ധം.
- അക്കമ്മയുടെയും സംഗീതചേച്ചിയുടെയും കാഴ്ചപ്പാടുകളിലെ വ്യത്യാസം.
- വീടുമ്മയുടെ സ്വന്നഹി.
-
-
-

സന്തം അഭിപ്രായംകൂടി ഉൾപ്പെടുത്തി എഴുതാം.

കമയരങ്ങൾ

☒ ‘തേങ്ങ’ എന്ന കമ വായിച്ചുപ്പോ. പ്രകൃതിയിലെ സർവചരാചരങ്ങളോടും മനുഷ്യനുള്ള ഹൃദയസ്വർഗങ്ങളിലെ വായിച്ചുപ്പോയായ ബന്ധം പ്രമേയമായി വരുന്ന വേരെയും കമകളുണ്ടാക്കാം.

- * ബഷീറിൻഗ് ‘ഭൂമിയുടെ അവകാശികൾ’
- * പൊൻകുന്നം വർക്കിയുടെ ‘ശബ്ദിക്കുന്ന കലപ്പ്’
- * കാരുംരിൻഗ് ‘ആനക്കാരൻ’
- * തകഴിയുടെ ‘വെള്ളപ്പാകത്തിൽ’
- *
- *

ഇത്തരം ചെറുകമകൾ കണ്ണത്തി ഉച്ചിതമായ ഭാവത്തോടെ വായിച്ചുവരതിപ്പിക്കുക.

വേഗമുറങ്ങു

വേഗമുറങ്ങു മകളേ, വെയിൽ
ചായുന്നു കൊന്നപ്പുപോലെ
അവിളി പൊർത്തിടന്നേന്തും കരിം-
കൊന്പനായ് രാത്രി വരുന്നു.

മാനും മുയലും ഉരങ്ങൈ, കാടും
 ആറും കടലുമടങ്ങൈ
 പായലിൽ മീൻ മിചി പൃട്ടൈ, നീല-
 കായലിൽ സ്വപ്നമായ് സുരൂൻ
 പക്ഷിയും പാടും മടങ്ങൈ കൂട്ടിൽ,
 അക്ഷരം ഏട്ടിൽ മയങ്ങൈ.

നീ ഉരങ്ങുമ്പോൾ മകളേ, ലോകം
 നീലമയിലിനേപ്പോലെ,
 നിൻ മിചിക്കുള്ളിൽ മകളേ, കല്ലും
 പുല്ലും ഏറുന്നു ചിറകിൽ.
 നീ മയങ്ങുമ്പോൾ കിനാവിൽ കൊടും-
 പോർനിലം പുക്കളുമാകും
 അമ്മയില്ലാത്തവർക്കെല്ലാം അപ്പോൾ
 അമ്മയായ് ഞാൻ നിലാവാകും.
 വറും പുഴയിൽ നീർ പാടും, തളിർ
 മുറും ഉണങ്ങിയ കാട്ടിൽ.

വേഗമുറങ്ങു മകളേ, രാവിൻ
 പുമരം പുത്തുലയുന്നു
 കാറ്റിൽ ചുമലിലെ കാണാച്ചുണ്ട
 ചാറ്റമുച്ചു തനിരനും
 വേഗമുറങ്ങു മകളേ, വേഗം
 വേഗമുറങ്ങു മലരേ.

- സച്ചിദാനന്ദൻ

ഇളംതിൽ വായിക്കാം

- ❖ കവിത ഇളംതിൽ വായിക്കു.

കണ്ടത്താം, പറയാം

- ❖ രാത്രിയുടെ വരവിനെ കവി എങ്ങനെയാണ് ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നത്?
- ❖ രാത്രിയിൽ പ്രകൃതിയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങൾ എന്തെല്ലാം?
- ❖ മകളുടെ ഉറക്കത്തിന് അമ്മയായ പ്രകൃതി ഒരുക്കുന്നതെന്തെല്ലാമാണ്?

ആശയം വിശദീകരിച്ചും

- ❖ പുക്കളുമാകുന്ന പോർക്കളും.
- ❖ അമ്മയില്ലാത്തവർക്ക് അമ്മയാവുന്ന നിലാവ്.
- ❖ കാറ്റിൻ ചുമലിലെ കാണാച്ചുണ്ട്.

വിശകലനം ചെയ്യാം

- ❖ “കൊന്നപ്പുപോലെ ചായുന്ന വെയിൽ”-
വെയിലിനെ കൊന്നപ്പുവായി സകൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിലെ പ്രത്യേകതകൾ കണ്ടത്തു.
- ❖ നിലാവിനെ അമ്മയായി സകൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാവാം?
- ❖ മകളുടെ ഉറക്കത്തിനു താരാട്ടുപാടാൻ പ്രകൃതി ആരെരെയെല്ലാമാണ് ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്? ഇവരുടെ താരാട്ടുപാടുകൾ എങ്ങനെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു?
- ❖ “നീ ഉറങ്ങുമ്പോൾ മകളേ, ലോകം
നീലമയിലിനെപ്പോലെ.”
ലോകത്തെ നീലമയിലായി സകൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ട്? ചർച്ചചെയ്യു.

വർണ്ണന

- ❖ കവിതയിലെ ആശയങ്ങളും പ്രയോഗങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്തി ഉറങ്ങുന്ന പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ചുള്ള വർണ്ണന തയാറാക്കു.

രംഗാവിഷ്കാരം

❖ സംഘങ്ങളായി കവിതയ്ക്ക് ഇളം കണ്ണടത്തു,
തുടർന്ന് ഒരു രംഗാവിഷ്കാരം തയാറാക്കിയാലോ?
പാഠഭാഗത്തെ ചിത്രം ശ്രദ്ധിച്ചുള്ളോ. ഇനിയെന്തെല്ലാം തയാറെടുപ്പുകൾ വേണം?
ആരെയെല്ലാം അവതരിപ്പിക്കണം?

- * കാട്
- * ആനയായെത്തുന്ന രാത്രി
- * ഉറങ്ങുന്ന കൂട്ടി
- * വിടരുന്ന പുമരം
- * നിലാവായെത്തുന്ന മാലാവ
- *

(പശ്ചാത്തലത്തിൽ കവിത ഇളംത്തിൽ ചൊല്ലി അവതരിപ്പിക്കാൻ പ്രയോക്കം ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോ).

കവിതകൾ അവതരിപ്പിക്കാം

❖ കടമന്ത്രി, സച്ചിദാനന്ദൻ തുടങ്ങിയവരുടെ കവിതകൾ ശ്രേഖരിച്ച് ക്ലാസിൽ
ചൊല്ലിയവതരിപ്പിക്കാം.

ഉപന്യാസം തയാറാക്കാം

“പാവനസ്സേഹത്തിൻ്റെ
പാട്ടുപാടുവാനെന്നെല്ല
നാവനങ്ങളുണ്ട് താര-
ഗംഭീരനാദത്രേതാട്”

ഉള്ളാറിൻ്റെ ഈ വരികൾ വായിച്ചുപ്പോൾ,
പരസ്പരസ്സേഹത്തിൻ്റെ ഉണ്ടത്തുപാട്ടുകളാണ് ഈ യൂണിറ്റിൽ നാം പരിചയ
പ്പെട്ടത്. താഴെ കൊടുത്ത ആശയപടം ശ്രദ്ധിക്കു.

ആശയങ്ങൾ വികസിപ്പിച്ച് ഉപന്യാസം തയാറാക്കു.

ഞാൻ എന്നുകുറിച്ച്

ത്രാംഗം	ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടത്	അഭ്യന്തരം
*	കവിത ആശയവും ഭാവവും ഉൾക്കൊണ്ട് ഈണ്ണത്തിൽ ചൊല്ലി അവതരിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നു.	
*	സൂചകങ്ങൾ വികസിപ്പിച്ച് രചനകളെ വിലയിരുത്താൻ കഴിയുന്നു.	
*	പാഠാഗത്തെ സവിശേഷപ്രയോഗങ്ങൾ പുതിയ സന്ദർഭങ്ങളിൽ പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയുന്നു.	
*	സമാനമായ രചനകൾ കണ്ണത്തി വയിച്ചുവരതിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നു.	
*	കവിതയിലെ ആശയം മറ്റു രചനകളുമായി താരതമ്യം ചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയാറാകാൻ കഴിയുന്നു.	

കടമ്മന്തിട രാമകൃഷ്ണൻ

(1935–2008)

എഴുത്തുകാരൻ
അറിയക്കുക

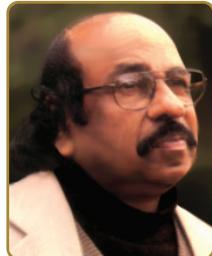
ചൊൽക്കാഴ്ചകളിലൂടെയും കവിയരങ്ങുകളിലൂടെയും മലയാളകവി തയെ ആസ്വാദകരിലേക്കെത്തിച്ച് ആധുനിക കവി. കേരളത്തിന്റെ നാടോടിസംസ്കാരത്തിന്റെ കരുത്തിനെ പുതിയ കവിതാരീതിയുമായി സമന്വയിപ്പിക്കുകയും ചൊൽക്കാഴ്ചയിലൂടെ അവ ആസ്വാദകരിൽ എത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. പത്തനംതിട്ട ജില്ലയിലെ കടമ്മന്തിടയിൽ ജനിച്ചു. കേരളനിയമസഭയിൽ അംഗമായിരുന്നു. കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പുരസ്കാരം നേടി. കുറത്തി, കടിഞ്ഞുത്തുപൊട്ടൻ, മിശ്രതാളം, മഴപെയ്യുന്നു മദ്ദളംകൊട്ടുന്നു, പുരുഷ സുക്കതം, ദേവിസ്തവം, കോഴി, കടമ്മന്തിടയുടെ കവിതകൾ, വെള്ളിവെള്ളിച്ചും, ഗോദായെ കാത്ത് (സാമുവൽ ബക്കറിന്റെ ‘വെയ്റ്റിംഗ് ഹോർ ഗോദാ’ എന്ന നാടകത്തിന്റെ വിവർത്തനം), സൃഷ്ടില (ങ്കാവിയോ പാസിന്റെ ‘സണ്ടന്സ്റ്റോൺ’ എന്ന കൃതിയുടെ വിവർത്തനം) എന്നിവയാണ് പ്രധാന കൃതികൾ.

വി. വത്സല

മനുഷ്യൻ്റെ വേദനകളും സ്വപ്നങ്ങളും കമകളിലേക്ക് ആവാഹിച്ച എഴുത്തുകാരി. 1938 ത്തെ കോഴിക്കോട്ടു ജനിച്ചു. കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗൗതമൻ, മരച്ചോട്ടിലെ വെയിൽച്ചീളുകൾ, മലയാളത്തിന്റെ സുവർണ്ണകമകൾ, വേറിട്ടാരു അമേരിക്ക, അശോകനും അയാളും, മെമ്പിലിയുടെ മകൾ, ആദിജലം, നെല്ല്, കുമൻകൊല്ലി, വിലാപം, നിശല്യൂറങ്ങുന്ന വഴികൾ, പോക്കുവെയിൽ പൊൻവെയിൽ എന്നിവ പ്രധാന കൃതികൾ.

സച്ചിദാനന്ദൻ

ലോകകവിതയുടെ പുതുധാരകൾ മലയാളകവിതയിൽ സമന്വയിപ്പിച്ച കവികളിൽ പ്രമുഖനാണ് സച്ചിദാനന്ദൻ. നിരുപകൾ, വിവർത്തകൾ എന്നീ നിലകളിലും പ്രസിദ്ധന്. 1946 ത്തെ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ ജനിച്ചു. കേരള-കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡുകൾ, വയലാർ അവാർഡ് തുടങ്ങി നിരവധി പുരസ്കാരങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. എഴുത്തച്ഛന്നഞ്ചതു സോൾ, സച്ചിദാനന്ദൻ കവിതകൾ, ദേശാടനം, ഇവന്നക്കുടി, കയറ്റം, സാക്ഷ്യങ്ങൾ, അപൂർണ്ണം, വിക്ക്, മറന്നുവച്ച വസ്തുകൾ, വീടുമാറ്റം, മലയാളം, കവിബുദ്ധൻ, സംഭാഷണത്തിനൊരു ശ്രമം, അഭ്യു സുരൂൻ, പീഡനകാലം, വേനൽക്കൂടി മുതലായ കവിതാസമാഹാരങ്ങളും കുരുക്കേഴ്ത്തം, സംഖാദങ്ങൾ സമീപനങ്ങൾ, സഹസ്രവും അധികാരവും തുടങ്ങിയ ലേവന്നസമാഹാരങ്ങളും രചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പദക്കോശം

വഴിവാൺിഡക്കാർ	- വഴിയരുകിലെ കച്ചവടക്കാർ	കലപ്യുക	- കോപിക്കുക, ശകാരിക്കുക
പണ്ഡം	- ആദരണം, ഭക്ഷണവസ്തു	തിടവ്യ	- ബിംബം, എഴുന്നളളിപ്പി നൂളു വിഗ്രഹം
കൈകകുടന	- കൈകകുപിൾ	ആർ	- നദി, പുഴ
നേദിക്കുക	- അർപ്പിക്കുക, നിവേദിക്കുക	പോർനിലം	- യുദ്ധക്ക്ലേം
പെപത്യം	- ഭോഷ്യത്തം, ഭ്രാന്ത	സാർമകം	- അർമ്മതോടുകൂടിയത്
		ഭാണ്യം	- മാറാപ്പ്
		കറ്റൻ	- കറുത്തവൻ
		ചെറ്റ്	- അൽപ്പം

പഠനകേന്ദ്രങ്ങൾ

- കവിതകൾ ഉചിതമായ ഭാവത്തിലും ഇരുന്നത്തിലും ആലപിക്കുന്നു.
- കവിതകളിലെ ആശയം, ബിംബകൽപ്പന, ചമൽക്കാരഭംഗി, പ്രയോഗസവിശേഷതകൾ എന്നിവ കണ്ണെത്തി വിശദീകരിക്കുന്നു.
- സൂചകങ്ങൾ വികസിപ്പിച്ച് സന്തം ആലാപനവും മറുള്ളവരുടെ ആലാപനവും വിലയിരുത്തുന്നു.
- കമകളുടെ രചനാരീതി, സാമൂഹികപ്രസക്തി, വൈവിധ്യം തുടങ്ങിയ സവിശേഷതകൾ പരിശീലിപ്പിച്ചും സന്തം കാഴ്ചപ്പൂടുകൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചും പറഞ്ഞും എഴുതിയും ആസ്വാദനം അവതരിപ്പിക്കുന്നു.
- കമകൾ ആശയം ഉൾക്കൊണ്ട് ഉചിതമായ ഭാവം, ശബ്ദങ്ങിയന്ത്രണം, ഒഴുക്ക്, ഉച്ചാരണശൃഖി എന്നിവയോടെ വായിക്കുന്നു.
- പദങ്ങൾ, പ്രയോഗങ്ങൾ, ചൊല്ലുകൾ, ശൈലികൾ തുടങ്ങിയവ സന്ദർഭാനുസരം ഉപയോഗിക്കുന്നു.
- സന്തം അഭിരൂചിക്കിണങ്ങുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ കണ്ണെത്തി വായിച്ച് കുറിപ്പുകൾ തയാറാക്കുന്നു.
- വായിച്ച് സർഗ്ഗാത്മകരചനകളെ വ്യത്യസ്തമായ തരത്തിൽ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു.

2

കൊരള്ളിയം

കേരളഗാനം

ജയജയ കോമള കേരളധരണി
 ജയജയ മാമക പുജിത ജനനീ,
 മലയജസുരഭില മാരുതനേൽക്കും
 മലയാളം ഹാ! മാമകരാജ്യം!
 കല്പകതരുനികരങ്ങൾ നിരക്കും
 കല്പിതഭൂവാണന്നുട രാജ്യം!
 കളകളമോതിയിണങ്ങിവരുന്നൊരു
 സലിലസമൃദ്ധം മാമകരാജ്യം.
 തുഞ്ചുകൈകളക്കണ്ണനിനാദം
 തന്മും മാമക മലയാളത്തിൽ
 മാമകമേഹം മാമകഗേഹം
 മാമകനാകം മാമകവിലയം!

(കേരളഗാനം) - ബോധ്യഗ്രഹം

കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരികഗാനമായ ‘കേരളഗാന’ത്തിലെ
 വർകളാണിവ. സംഘമായി ആലപിക്കു.
 കേരളത്തക്കുറിച്ച് എന്തെല്ലാമാണ് ഇതിൽ പറയുന്നത്?

ജീവിതത്തിന്റെ ഉപ്പ്

“ഉപ്പു... ഉപ്പുപ്പു... ഉപ്പ്.....”

*ഉപ്പുകൊറ്റൻ വിളിച്ചു ചോദിക്കയാണ്:

“ഉപ്പു വേണോ?”

ഇടവഴിതാണ്ടി നടവഴിതാണ്ടി ഉപ്പുകൊറ്റൻ വിളിച്ചു ചോദിക്കയാണ്:

“ഉപ്പു വേണോ?”

ഉപ്പു വിറ്റാണ് ഉപ്പുകൊറ്റൻ ജീവിച്ചത്. ആവശ്യകാർ അവനിൽനിന്ന് ഉപ്പു വാങ്ങും. ഉപ്പാണ് അവൻ്റെ അനന്ത. നടന്ന് വിൽക്കും. നടന്നുനടന്ന് എത്തിയേടത്ത് കിടന്നുവരും.

അങ്ങനെയാരിക്കൽ കൊറ്റൻ മേരത്തുരെത്തി. ഇല്ലത്തിന്റെ പടികൾ കയറി ഉമ്മിമുറെത്തതി. നടയിലെ കല്ലിലിരുന്നു. ഉപ്പുവേണോ എന്നു ചോദിക്കാനൊരുങ്ങും മുമ്പുതന്നെ പുമ്പുവത്ത് ഒരാൾ വന്നു നിൽക്കുന്നു. ചെതന്യും തുടിക്കുന്ന മുഖം. ശരീരത്തിന് കുറുകെ പൂണ്ണൽ. കുടും. കസവുമുണ്ടുടുത്തിരിക്കുന്നു; കസവിന്റെ മേൽമുണ്ടും.

എവിടയോ കണ്ടതുപോലെ. ഉപ്പുകൊറ്റൻ്റെ മനസ്സ് എന്തോ പരതി.

“ആരാ?”

വീടുകാരൻ്റെ ചോദ്യം ഉപ്പുകൊറ്റനെ ചിന്തയിൽ നിന്നുണ്ടത്തി.

“ഉപ്പുകൊറ്റനെന്നൊ ആളുകൾ വിളിക്കണ്ട്.”

“ആളോള്ള് പരേണ പേരേള്ളു? സ്വന്തായി ഒരു പേരില്ലോ?”

“പേരോ, എന്തിനാണ് പേര്? തിരിച്ചിരിയാനൊരു മാർഗം, ത്രഞ്ചുള്ളു.”

“എൻ്റെ പേര് അശിഹോത്രി. അതിനും ഒരു ചേർച്ചേംലോധ്യ്?”

“ചേർച്ചേണ്ട്. പക്ഷേ, പേരിന്റെയല്ല. അങ്ങയുടെ
പ്രവൃത്തിയുടെ; സദ്ധർമ്മത്തിന്റെ...”

മറുപടികേട്ട് അശിഹോത്രി വിസ്മയ
ഭരിതനായി ഉപ്പുകൊറ്റനെ നോക്കി.
മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങൾ. വെളുത്ത നിറം.
കറുത്ത താടി. തോളിൽ സബ്ദി. അരികിൽ
ഉപ്പുചാക്ക്. അശിഹോത്രി ആ കണ്ണുകളിൽ
ലേക്കു നോക്കി പുണ്ണിരിച്ചു കൊണ്ട്
ചോദിച്ചു:

“വീടവിടയാ?”

“അങ്ങ് ദുരെ.”

*ഉപ്പുകുറ്റൻ എന്നും പേരുണ്ട്.

“വീടിലാരോകയെങ്ക്?”

“ഞാൻ മാത്രം.”

“ററത്തട്ടാലേ?”

“രംഗമത്തിൽ എല്ലാ തകിയും ററയ്ക്കല്ലോ?” ഈതുപറിത്ത് ഉപ്പുകൊറ്റൻ പൊച്ചി ചീരിച്ചു. അശിഹോത്രി ഉപ്പുകൊറ്റരെ കല്ലുകളിലേക്കു വീണ്ടും സുകഷിച്ചുനോക്കി. അദ്ദേഹത്തിരെ മനസ്സിൽ എന്നൊക്കയോ മിന്നിമറിത്തു.

ഈ ചിൽ... എവിടെനിന്നാണ് താൻ കേട്ട്? കണ്ണത്? നാറാണത്ത്, പാക്ക നാർ!! നാറാണത്തിരെ അതേ ചിരി; പാകനൊരുടെ അതേ ശബ്ദം!!

“ഉപ്പുകൊറ്റന് നാറാണത്തിനെ അറിയോ? പാകനൊരെ അറിയോ?”

“അറിയാം, വന്നപ്പോൾ ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചതാ. അങ്ങയുടെ ശബ്ദം നാറാണത്തി നേരു തനെ, മുവച്ചായ പാകനൊരുടെതും.”

അശിഹോത്രി നീട്ടി ഒന്നു മുളി. പിനെ എന്നോ ചിന്തയിലാണു.

അപ്പോഴാണ് അശിഹോത്രിയുടെ ഭാര്യാപിതാവ് മഖലിൽവന്നിരിഞ്ഞിയത്. തനെക്കണ്ണ് എഴുന്നേൽക്കാനോ വഴിമാറി നിന്ന് ആചാരം പറയാനോ തയാറാകാത്ത ഉപ്പുകൊറ്റനെ അയാൾ രൂക്ഷമായൊന്നു നോക്കി. ധാതോരു ഭാവദേശവുമില്ലാതെ ഇരിക്കുകയാണ് ഉപ്പുകൊറ്റൻ.

“മാനി ക്കേ ഒട വ ര ക ഓ റു ആചാരം പറയാത്ത ഇവനാർ? വഴി മാറോ.”

ഉപ്പുകൊറ്റൻ ഒന്നും മിണ്ണിയില്ല. അതേ ഇരിപ്പ് തുടർന്നു.

“വീതിയുള്ള ഈ നടയിൽ അഞ്ചാൾക്ക് കേരിപ്പോകാൻ ഇടമുണ്ട്. പിനെന്തിന് ഞാൻ വഴിമാറണം? എല്ലാരും മനുഷ്യരല്ലോ. ഒരേ ചോര തല്ലോ?” ഉപ്പുകൊറ്റരെ ചോദ്യം കേട്ക അശിഹോത്രിയുടെ ചുണ്ണിൽ പുന്നിരി

വിടർന്നു. ഭാര്യാപിതാവിരെ മുവം കോപംകൊണ്ട് ജുലിച്ചു. അദ്ദേഹം ഭൂത്യുർക്കു നേരെ നോക്കി. അവർ ഓടിച്ചുന്നു. ഓരാൾ പിടിച്ചു. ഉപ്പുകൊറ്റന് അനകമെണ്ണില്ല. രണ്ടാൾ പിടിച്ചു; മുന്നാൾ പിടിച്ചു... എടുപ്പേർ പതിശ്രമിച്ചിട്ടും അയാളുടെ വിരലുപോലും അനകാൻ ആയില്ല. എല്ലാവരും അങ്ങുതപ്പെടുപോയി.

അശ്വിഹോത്രി പുണ്ണിരിച്ചുകൊണ്ട് മുറ്റതെ ക്കിരഞ്ജി. ഉപ്പുകൊറുനു നേരെ കൈനീട്ടി. ഉപ്പുകൊറുൻ ആ കൈയിൽപ്പിടിച്ചു. ഒരു പരമ്പരയുടെ രണ്ടുകണ്ണികൾ കൂട്ടിക്കെട്ടിയാലെന്നപോലെ പറഞ്ഞിരിയിക്കാനാവാത്ത എന്നോ ഒരു സുവാം ആ സ്വർഗ്ഗത്തിലൂടെ രണ്ടുപേരും അനുവിച്ചു. ഉപ്പുകൊറുൻ ആ കൈപിടിച്ച് എഴുന്നേറ്റു.

“ഉപ്പുകൊറുൻ്നേ ചാക്കെടുത്തു കൊടുക്കു” -അശ്വിഹോത്രി ഭൃത്യരോട് പറഞ്ഞു. അവൻ ഉപ്പുചാക്കെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും പോങ്ങുന്നില്ല.

ഉപ്പുകൊറുൻ പതുക്കൈചെച്ചന് ചാക്കെടുത്തു തലയിൽ വച്ചു. അശ്വിഹോത്രിയുടെ കണ്ണുകളിലേക്കു നോക്കി. രണ്ടുപേരുടെ കണ്ണുകളിലും എന്നോ തിളങ്കി. ഉപ്പുകൊറുൻ പടികളിൽനിന്നും.

അയാൾ നടക്കുകയാണ്- മലകയറി, കാടുകടന്, കുന്നിന്ജി, വയൽ മുറിച്ച്...

പുഴയോരത്തുകൂടെ നടക്കുന്നോൾ അയാളും മനസ്സ് പലവിധ വിചാരങ്ങളിൽ മുഴുകി. പുഴപോലെയാണ് തന്റെ ജീവിതം. രണ്ടും മുന്നോട്ട് ദശകുന്നു. ചുഴികളും കയങ്ങളും അടിയൊഴുക്കുകളും. അങ്ങനെന്നയങ്ങനെ... പുഴ സമുദ്രത്തിലേക്ക് ഷുകിയടക്കുന്നു, ഉപ്പിൽ ലയിക്കാൻ. അമ്മയുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ ഉപരിയാത്ത താൻ ഉപ്പും പേരി നടക്കുന്നു. കൊറുന്ന ഉപ്പു വിൽക്കുന്നവൻ, ഉപ്പുകൊറുൻ.

ചിന്തയുടെ കനം കാലുകളുടെ വേഗം കുറച്ചു. പതിവില്ലാത്തവിധം കഷിണം തോന്നുന്നു. പുഴക്കെടവിലെ ആൽത്തറയിൽ ഉപ്പുചാക്കിക്കിടവച്ചു. കാലും മുവവും കഴുകി. ഓന്നു കിടക്കണം.

“ഉപ്പുകൊറുൻ വന്നേ... ഉപ്പുകൊറുൻ വന്നേ...” ആൽത്തറയ്ക്കപ്പുറത്തുനിന്ന് കൂട്ടിക്കൂട്ടങ്ങളുടെ ആർപ്പാവിളി.

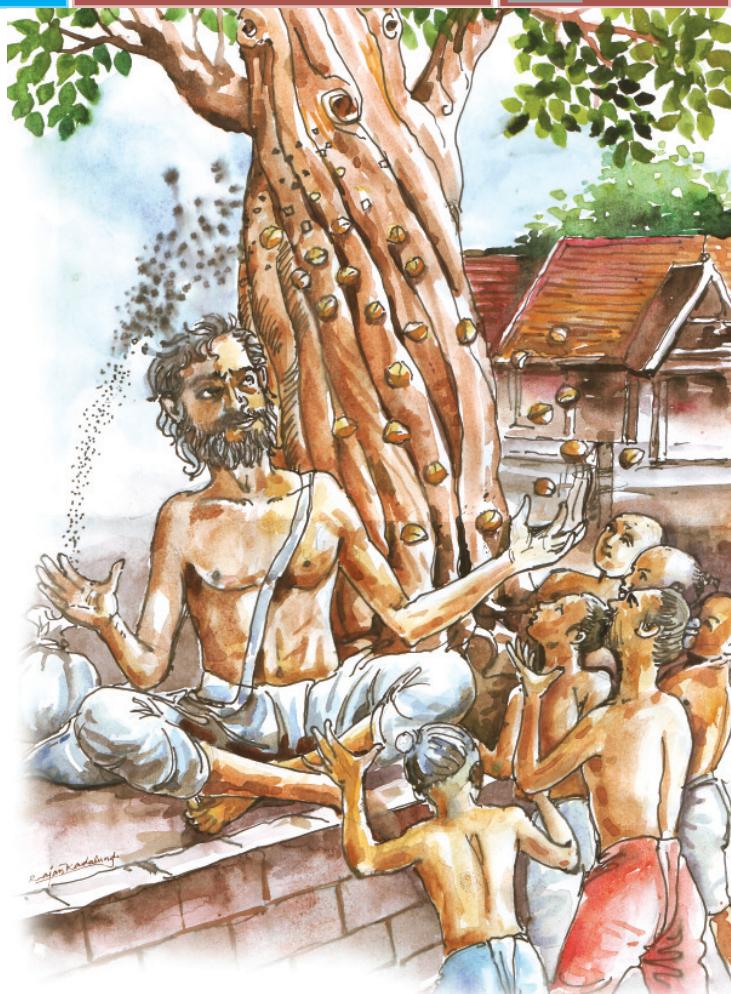
“എത്ര കാലായി കണ്ണിട്ടും! എന്താത്ര വൈകീത് ഉപ്പുകൊറാ?”

ഉപ്പുകൊറുൻ പുണ്ണിച്ചു.

“ഇന്നൊന്താ കൊണ്ടുവന്നത്?”

അയാൾ സമീയെടുത്തു. കമ്ഫ്റത്തിപ്പിടിച്ചു. പുറത്തുചാടിയ ഉണ്ണിയപ്പങ്ങൾ ആൽത്തറയിലുടെ ഉരുണ്ടു. കൂട്ടികൾ അപ്പെടുത്ത് അവലപ്പിലേക്കോടി.

ഉപ്പുകൊറുൻ ആൽത്തറയിൽ നിവർന്നു കിടന്നു. ആലിലകളിലും ഉഡനിരഞ്ജിയിൽ ഇളംകാറ്റ് കണ്ണപോളുകളെ തിരുക്കി. അവൻ പതിരെ മയങ്കി.

അവൻ സപ്പനത്തിൽ നിലാവിലെന്നപോലെ ഒരു ചിത്രം തെളിത്തുവന്നു. ഒരു ബോഹം നന്നും അയാളുടെ പുർണ്ണഗർഭിണിയായ പത്തനിയും. അവർ ഒരു വഴിയപ്പെട്ടിലെത്തി. അവിടും ശുന്യമായിരുന്നു. ഒരു കുഞ്ഞിൻ്റെ കരച്ചിൽ. ചോരക്കുഞ്ഞിനെ അവിടെ ഉപേക്ഷിച്ച് അവർ നടന്നകലുന്നു. ചതയിൽനിന്നു മടങ്ങുന്ന രണ്ടു സ്ത്രീകൾ കുഞ്ഞിൻ്റെ കരച്ചിൽ കേട്ട അങ്ങോടു ചെല്ലുന്നു. അവർ അതിനെയുമെടുത്ത് വേഗം നടക്കുന്നു.

സപ്പനം പുർണ്ണമാകുന്നതിനു മുമ്പ് കുട്ടികളുടെ ശബ്ദം ഉപ്പുകൊറ്റെനെ ഉണ്ടാക്കി. അവർ ഉപ്പുകൊറ്റുനെ പിടിച്ചുനേരുപ്പിച്ചു.

“ഉപ്പുകൊറ്റാ, ഒരു പാടുപാടിത്താ.”

ഉപ്പുകൊറ്റൻ പാടിത്തുടങ്ങി. സപ്പനങ്ങളുടെ താളമുള്ള ഒരു പാട്; ജീവിതത്തിൻ്റെ ഇന്നം മുള്ള ഒരു പാട്. കുട്ടികൾ കൈകൊട്ടി കുടെപ്പാടി. പാടിപ്പാടി ഉപ്പുകൊറ്റനും കുട്ടികളും നൃത്യംചവിട്ടി. ആടിയും പാടിയും തളർന്നപ്പോൾ കുട്ടികൾ പറഞ്ഞു:

“ഉപ്പുകൊറ്റാ, വെശനിട്ടു വയു. തിനാൻ സബ്രിയിലെത്താ ഉള്ളത്?” കുട്ടികൾ സബ്രി പരതി. അതിലോന്നുമില്ലായിരുന്നു. അവർ മുഖാമുഖം നോക്കിയപ്പോൾ ഉപ്പുകൊറ്റൻ പറഞ്ഞു:

“ഞാനോരു വിദ്യ കാണിച്ചുതരാം.”

കുട്ടികളുടെ മുഖത്ത് ആകാംക്ഷ. ഉപ്പുകൊറ്റൻ ചാക്കിൽനിന്ന് ഉപ്പ് വാരി മുകളിലേക്കെ റിഞ്ഞു. ഉപ്പിൻതരികൾ അപ്പങ്ങളായി താഴോടു പൊഴിഞ്ഞു. കുട്ടികൾ മിച്ചിച്ചുനിന്നുപോയി.

“ഇത്തങ്ങനെ സാധിച്ചു ഉപ്പുകൊറ്റാ?” അവർ ചോദിച്ചു.

“ഇതാണ് കൈയടക്കം. കൈകളുടെ അടക്കം. മനസ്സിൻ്റെ അടക്കം. പരിശീലിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കും സാധിക്കും.”

ആകാശം ചുവന്നിരിക്കുന്നു. സുരൂൻ പുഴയ്ക്കപ്പുറെതെ ചട്ടവാളത്തിൽ താഴാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പുഴയിലും വഴിയിലും വയലിലും നാടുവെളിച്ചം പരക്കുന്നു.

“നേരു സന്ധ്യാകാരായി. കുട്ടോള്ള് പൊയ്ക്കോളു്”

“നാളെ ഇവിടെ കാണോ? നാളെ ഒരു കമ്പറിന്ത് തരണം.” കുട്ടികൾ ഉപ്പുകൊറ്റെനെ നോക്കി കൈവിഴിച്ചിരിച്ചു. അവർ ഓടിയക്കുന്നു.

ഉപ്പുകൊറ്റൻ ആൽത്തറിയിലേക്കു ചാഞ്ഞു. മുഖത്തെ ചിരി മാണ്ണു. മനസ്സിൽ ചിറ്റകൾ പൊങ്ങിവന്നു. തനിക്ക് നാറാണത്തിൻ്റെ ചിരിയും പാക്കനാരുടെ ശബ്ദവും ഉണ്ണണില്ലോ അശ്വിഹോത്രി പറഞ്ഞു. അശ്വിഹോത്രിക്കാണക്കിൽ പാക്കനാരുടെ മുവച്ചുയയ്യും നാറാണത്തിൻ്റെ ശബ്ദവും. ഏതാണിതിന്റെ പൊരുൾ! നേരതേ കണ്ണ സപ്പനം മനസ്സിൽ വിണ്ണുമെത്തി. ബോഹമനൻ, ഗർഭിണിയായ ഭാര്യ, വഴിയപ്പെടാനും, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞ്...

ചിന്തകളെ മുഴുവനാക്കാൻ അനുവദിക്കാതെ പുഴക്കെന്നത്തിയ ഒരു കുളിർക്കാറ്റ് ഉപ്പുകൊറ്റെനെ തഴുകി. അയാൾ നിദ്രയിലേക്കു വഴുതി.

(ഒരു ശ്രദ്ധിക്കുമാര്യം)

കണ്ണത്താം, പറയാം

- ❖ ഉപ്പുകൊറുനും അഗ്നിഹോത്രിയും കണ്ണപ്പോൾ പരസ്പരം തോന്തിയ പരിചയഭാവം സൃചിപ്പിക്കുന്നത് എങ്ങനെന്നയാണ്?
- ❖ എടു ഭൂത്യൂഹാർ പരിശമിച്ചിട്ടും വഴിയിൽനിന്ന് മാറ്റാൻ കഴിയാത്ത ഉപ്പുകൊറുനെ നിഷ്പ്രയാസം എഴുന്നേൽപ്പിക്കാൻ അഗ്നിഹോത്രിക്കു കഴിത്തത് എന്തുകൊണ്ടാവം?
- ❖ ആൽത്തറയിൽ കിടന്ന ഉപ്പുകൊറുൻ കണ്ണ സ്വപ്നത്തിന്റെ പൊരുൾ എന്താണ്?
- ❖ ഉപ്പുകൊറുൻ്റെ അമാനുഷികസിഖികൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുക.
- ❖ ഉപ്പുകൊറുൻ്റെ മനസ്സിൽ നിന്നെയ സകടമാണെന്നു സൃചിപ്പിക്കുന്ന സന്ദർഭം കമയിൽ നിന്നു കണ്ണത്തി അവതരിപ്പിക്കുക.

അഭിനയിക്കാം

- ❖ കമയിലെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട സന്ദർഭങ്ങൾ സംഘാങ്ങളായി അഭിനയിക്കു.

പ്രയോഗവിശേഷങ്ങൾ

- ❖ * ഇടവഴിതാണ്ഡി നടവഴിതാണ്ഡി ഉപ്പുകൊറുൻ വിളിച്ചുചോദിക്കുകയാണ്.
 - ❖ * അയാൾ നടക്കുകയാണ്- മലകയറി, കാടുകടന്ന്, കുന്നിറങ്ങി, വയൽ മുറിച്ച്.
- അടിവരയിട്ട് പ്രയോഗങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം ചർച്ചചെയ്യു.

കമാപാത്രനിരൂപണം

- ❖ ‘ഉപ്പുകൊറുൻ’ എന്ന കമാപാത്രത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ എന്താക്കെയോ?

 - * ഉപ്പുവിറ്റു ജീവിക്കുന്നു.
 - * എത്തിയേടത്ത് കിടന്നുറങ്ങുന്നു.
 - *
 - *

കണ്ണത്തിയ ആശയങ്ങളും സ്വന്തം അഭിപ്രായങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്തി കമാപാത്ര നിരൂപണം എഴുതു.

ചർച്ചക്കുറിപ്പ്

- ❖ “എല്ലാവരും മനുഷ്യരല്ലോ, ഒരേ ചോരയല്ലോ” - ഉപ്പുകൊറുൻ്റെ ചോദ്യം ഇപ്പോഴും പ്രസക്തമാണോ? ചർച്ചചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയാറാക്കു.

കമപറയൽ

- ❖ ‘പറയിപെറ്റ പന്തിരുകുല’ ത്തിലെ മറ്റംഗങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള കമകൾ വായിച്ചുറിഞ്ഞ് അവതരിപ്പിക്കു.

പുതു കൊയ്തേ, കളം നിറക്കേ

തിനിനിന്തോ താനിനാനോ
 തിനിനിന്തോ താനിനാനോ
 പുല്ലുകൾക്കും നെരന്നു പെണ്ണേ
 വദ്ദി വന്നാക്കായ്തെടുക്കാം.

അറുവബ്പീ നീറുവബ്പീ
 ചുണ്ടൻവബ്പീ ചുരുട്ടുവബ്പീ
 ചന്തമൊള്ള ചരുപ്പുൻവബ്പീ
 എൻ്റ വബ്പീയെരട്ടവബ്പീ
 പുഞ്ചയിലെ വിത്തതിനേതെ
 കളപറിച്ചേ കെളകെളച്ചേ
 കെള കയിനേതെ വളമെരങ്ങു
 വിത്തതിനേതെ കളപറിച്ചേ
 കതിരുവനേ കന്വു വനേ
 നെരനെരനേ കതിരു വനേ
 കതിരു വനേ പയുപയുതേതെ
 കൊയുതെടുതേതെ മെതികയിനേതെ
 പൊലിയളനേ പറ നെരനേ
 പൊലിമ വനേ പൊലാരി വനേ
 കിളികളുല്ലാം പറപറനേ
 തളിരണിനേതെ മനം കുളിതേതെ
 പുഞ്ചക്കണ്ണം പൊലരിക്കണ്ണം
 ചന്തമുള്ള പരിപ്പുൻകണ്ണം
 പുഞ്ച കൊയ്യതെ കരയ്ക്കടുതേതെ
 കളം നെരനേതെ കതിരുകൊണ്ടെ.

(നാടക്കാട്ട്)

കണ്ണത്താം, പറയാം

- ❖ ഏതെല്ലാം തരത്തിലുള്ള വബ്പികളെക്കുറിച്ചാണ് പാടിലുള്ളത്?
- ❖ പാടിൽ നെൽക്കുഷിയുടെ ഉട്ടങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിശദീകരിക്കുന്ന ഭാഗം കണ്ണത്തി ചൊല്ലി അവതരിപ്പിക്കുക.
- ❖ “തളിരണിനേതെ മനം കുളിതേതെ” - കർഷകൾെ മനങ്കുളിർക്കാൻ കാരണമെന്ത്?

വായ്ത്താരികൾ കണ്ണംതോം

- ☒ “തിന്തിനിനേം താനിനാനേം
തിന്തിനിനേം താനിനാനേം”

ഇതുപോലുള്ള വായ്ത്താരികൾ കണ്ണംത്തി സംഘമായി ആലപിക്കു.

- * താതിനനേം - തിന്തിനിനം താരോ (2)
- * ഒ തിന്തിത്താരാ തിന്തിതേത
തിന്തേത തക തരികിടതിമൃത
- * താനാ തന തനതാനാ തനതനതാനാ
തന തന തനിനാരോ
- *
- *

കണ്ണംതി എഴുതുക

<p>ചുണ്ടൻവദ്യി</p>	<p>അണിയത്തിന്റെ ഭാഗത്ത് ചുണ്ടുപോലെ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന വദ്യി.</p>
<p>പുഞ്ച</p>	
<p>പൊലിയള്ളക്കുക</p>	
<p>പറ</p>	

പ്രതികരണക്കേരിപ്പ്

- ☒ “അധ്യാനം ആള്ളാറകരമായ അനുഭവമാണ് നൽകുന്നതെന്ന് ഈ നാടൻപാട്ടിലൂടെ
മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും.”
- ഈ അഭിപ്രായത്തോട് നിങ്ങളുടെ പ്രതികരണമെന്ത്?
ചർച്ചചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയാറാക്കു.

പതിപ്പുണ്ഡാക്കാം

- ☒ കൂഷിപ്പാടുകൾ ശ്രേഖരിച്ച് പതിപ്പുണ്ഡാക്കു.

ഓണം അണ്ണും ഇണ്ണും

കർക്കടകമാസത്തിലെ തിരുവോണത്തിന്റെ പേര് ‘പിള്ളേരോണം’ എന്നായിരുന്നു. പൊന്തുചിങ്ങമാസത്തിലെ തിരുവോണത്തിനു സൃക്ഷം 28 ദിവസം മുൻപാണത്. അതോരു ചെറിയ ഓണമായിരുന്നു. പത്രത്തണ്പത്തു കൊല്ലം മുൻപ് പിള്ളേരും വലിയവരും പിള്ളേരോണം കഴിഞ്ഞു ദിവസങ്ങൾ എല്ലാഭക്തിമായിരുന്നു. ഇനിയും 20 ദിവസം, 19 ദിവസം, ഇനിയും 18 ദിവസം എന്നിങ്ങനെ ഓണത്തിലെത്താൻ ദിവസങ്ങളെല്ലാകും. എല്ലാവർക്കും ഓരോ ദിവസം കഴിയുംതോറും വൈപ്പാളം കൂടിവരുകയായിരുന്നു. ഓണത്തിന് ഇനിയും 15 ദിവസമെയുള്ളു. എന്തെല്ലാം എടുക്കാൻ കിടക്കുന്നു. ഗൃഹനാട്ടെ പരിഭ്രമമാണ്.

ഓണത്തിന് പ്രത്യേകം എല്ലാ വീടിലും കഴിവനുസരിച്ച് നെല്ലും കരുതിവച്ചിരിക്കും. അത് പറയൻ്നെങ്കിലും പുലയൻ്നെങ്കിലും വീടിലും കാണും. കരുതിവച്ചിട്ടില്ലാത്തവൻ കടങ്കൊള്ളണം. അതാം മുതൽ കന്ധകമാരുള്ള വീടിൽ പുവിടിൽ ഉണ്ട്. ആ കാലം പുഷ്പസമൂഹമാണ്. ചെത്തിപ്പുവാണ് പ്രധാനം. ദുര്രായോക്കെ പോയി പറിച്ചുകൊണ്ടുവരും.

ചോതിയാകുന്നോൾ ഓണത്തിനു നെല്ലുപുഴുക്കായി. ഏതോ ഒരു നാടൻപാടിലെ രണ്ട്

ചോതിയാകുമ്പോൾ ഓൺതതിനു നെല്ലുപുഴുക്കായി. ഏതോ ഒരു നാടൻപാട്ടിലെ രണ്ടുവർ താൻ ഇപ്പോൾ ഓർക്കുന്നു:

“അത്തപ്പത്തോണം അടുത്തല്ലോ നായരേ
ചോതി പുഴുങ്ങുവാൻ നെല്ലുതായോ.”

കുടുംബത്തേക്ക് ഓൺനെല്ലുള്ളക്കുക മാത്രമല്ല, വേലക്കാർക്ക് ഓൺ കൊടുക്കുകയും വേണം. ആണാള്, പെണ്ണാള് എന്ന കണക്കിന് ഓണമുണ്ണാനുള്ള നെല്ലിനു പുറമേ അക്കൈഡാലുതെത്ത ഓണപ്പുണിക്കാരൻ എന്നു വിളിക്കുന്ന സ്ഥിരം ജോലിക്കാരൻ പ്രത്യേകം നെല്ലു കൊടുക്കും.

കുട്ടത്തിൽത്തനന കടമായും നെല്ലു കൊടുക്കും. പത്തുപതിനഞ്ചു കൂടിവേലക്കാരുള്ള കൃഷിക്കാരൻ്റെ അറയിൽനിന്ന് അന്ന് കുറേയധികം നെല്ലു അളവുപോകും. ഓണപ്പുണിക്ക് നെല്ലും കടവും പറ്റികഴിത്താൽ പിന്നെ അക്കൈഡാലും ആ വേലക്കാരൻ അവിടത്തെ സ്ഥിരം പണിക്കാരനാണ്.

വിശാവം മുതൽ കച്ചവടസ്ഥലങ്ങളും ചരക്കുകൾക്കാണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കും. ലിസ്ത് എഴുതിയാണ് പലവ്യഞ്ജനങ്ങൾ വാങ്ങുക. ശൃംഗാരമാർ കഴിവിനനുസരിച്ച് ആലപ്പുഴയും മറ്റും പോയാണ് ഓണച്ചുരക്കു വാങ്ങുന്നത്. എൻ്റെ അച്ചൻ അവ ലപ്പുഴയിൽ നിന്നാണ് ഓണക്കേടാടി വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. അവിടെ പടിഞ്ഞാറേന്ന ധിൽ ഒരു തമിഴ്സ്വാഹമന്നെൻ്റെ കടയുണ്ടായിരുന്നു. തകഴിക്കാർ പലരും അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ പറ്റവരവുകാരായിരുന്നു. ചരക്കിൻ്റെ വില മേടമാസത്തിൽ കള്ളത്തിൽനിന്ന് നെല്ലു അളന്നുകൊടുത്താണു തീർക്കുക.

മുലം, പുരാടം ദിവസങ്ങൾ പച്ചക്കറി വാങ്ങാനുള്ളവയാണ്. കൃഷിക്കാരൻ സാധാരണയായി ഒരേസമയം ജനിയും പാടക്കാരനുമായിരിക്കും. കൈയകലത്തുള്ള സ്വന്തം നിലങ്ങൾ ആരെയെങ്കിലും പാടത്തിനേൽപ്പിച്ചിൽ കുംഭം. അടുത്തുള്ള നിലങ്ങൾ പാടത്തിനേറ്റുവെന്നും വരും. പാടത്തിനേറ്റിട്ടുള്ള നിലങ്ങളുടെ ജനിക്ക് ഓൺകാഴ്ച കൊടുക്കണം. ചേന, മത്തങ്ങ്, കുമ്പളങ്ങ്, ഏതെങ്കുല എന്നിവയാണ് സാധാരണ ഓൺകാഴ്ച. നിലത്തിന്റെ വിസ്തീർണ്ണമനുസരിച്ച് ഈ ഓരോ സാധനത്തിനേറ്റുയും എല്ലാം കൂടിയും കുറഞ്ഞു മിരിക്കും. മിക്കവാറും വീടുകളിൽ ഓൺകാഴ്ച വരും. അവർ ഓൺകാഴ്ച കൊടുക്കേണ്ടതായും ഉണ്ടാവും. അത് പുരാടം, ഉത്രാടം ദിവസങ്ങളിൽ വരുമായിരുന്നു. സാധാരണ രണ്ടു ചേനയും ഒരു മത്തങ്ങയുമാണ്.

അന്നു നെല്ലുകുത്തുന്നത് പെൺങ്ങൾ ഉലകയും ഉരലുംകൊണ്ടാണ്. അത് ഉരപ്പുരം ഗതെത ഒരു താവമാണ്. നിലമഹമയിലിട്ട് നെല്ലുതൊലിക്കും (തറയിൽ നല്ല കട്ടിയിൽ ചെങ്കല്ല് ഇട്ട് ഉരപ്പിക്കുന്നതാണ് നിലമഹ). പിന്നെ കൊഴിച്ച് ഉമി പാറും. അതിനുശേഷം കല്ലുരലിലോ മരംലിലോ ഉലകക്കൊണ്ട് അരി അവയ്ക്കും.

ഇതിൽ പല വാക്കുകളും ഇന്നത്തെ തലമുറയ്ക്കു പുത്തനായിരിക്കും. ചെറുപ്പക്കാരായ സാഹിത്യകാരന്മാർക്കുപോലും ഇതു മനസ്സിലാകില്ലായിരിക്കും. തെള്ളി തവിട്ടും മാറ്റിക്കഴിഞ്ഞു പിന്നെയും അതു മിനുക്കിയെന്നു വരും. അതിനെല്ലാം പ്രത്യേകം ഉലകകളുണ്ട്. മുന്നുനാലും ദിവസം രാപകൽ പെൺങ്ങളുടെ ജോലി ഓൺനെല്ലും കുത്തുകയാണ്. അതോരും ആശോലാഷം തന്നെയാണ്.

ഉത്രാടം വെപ്പാളമാണ്. ഇടയ്ക്ക് ഒരു കാര്യം മറന്നുപോയി. ഒരുമാതിരി വീടുക

എല്ലാം അത്തത്തിനു മുൻപുതനെ തേങ്ങ ആട്ടി വെളിച്ചെല്ല ശേവരിച്ചിരിക്കും. ഓരോ തേങ്ങയിടിലിലും ഓണത്തിനുവേണ്ടി നല്ല വിളങ്ക തേങ്ങ തിരഞ്ഞെടു പ്രത്യേകം ശേവ രിച്ചിരിക്കും. അതു പൊതിച്ച് കൊപ്പയാക്കി അരിഞ്ഞ് ഉണക്കി ആട്ടി വെളിച്ചെല്ലയാ ക്കും. അന്നു യന്ത്രത്തിലല്ല കൊപ്പയാടുന്നത്. ഒരു കരയിൽ നാലോ അമ്പോ ആറോ മരച്ചക്കുകൾ കാണും. ഈ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നത് സാധാരണ ക്രിസ്ത്യാനികളാണ്. അന്നു വീടുകളിൽ വിളക്കു കത്തിച്ചിരുന്നതു പുന്നയ്ക്കാ എല്ലാക്കാണ്ഡാണ്. അപോൾ ചക്കും ചക്കാടുന്നവരും നാടിൽ ഒഴിച്ചുകൂടാൻ വയ്ക്കാത്ത ആവശ്യങ്ങളായിരുന്നു. അവ റാണ് വീടിനു വെട്ടു തരുന്നത്.

പുരാഡം, ഉത്രാദം ദിവസങ്ങളിലാണ് വരുകലും കരികലും. നാലിനും ഉപേരി, ശർക്ക പുരട്ടി എല്ലാം അന്നാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നത്. ഉപേരിയും ശർക്കരുട്ടിയും എല്ലാം നാടിൽ വിശ്രഷ്ടവിഭവങ്ങളായിരുന്നു. ഇന്നത് വിശ്രഷ്ടവിഭവമല്ല. പായ്ക്കറ്റിൽ കടകളിൽ കിടും. ചിപ്പൻ എന ഓമനപ്പേരിൽ. അനോനാക്കൈ ഒരിക്കലേ എൻ്റെ വീടിൽ ഉപേരി വരുക്കുമായിരുന്നുള്ളൂ. അത് ഓണത്തിനായിരുന്നു. മികവാറും വീടുകളിലെ സ്ഥിതി ഇതായിരുന്നു. ഓണം കൊണ്ടാണ് നിവൃത്തിയില്ലാത്ത പാവപ്പെട്ടവൻ അന്ന് നിവൃത്തിയുള്ള വീടുകളിലെത്തും. അതിയോ നെല്ലോ തേങ്ങയോ അവർക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഓണം കൈകൈകാളളാൻ വരുന്നവരെ ഒരിക്കലും വെറുംകൈയോടെ അയയ്ക്കുമായിരുന്നില്ല. ഇന്ന് അതുണ്ടോ? പച്ചക്കരികളുടെ കാര്യത്തിൽ അടുത്ത വീടുകാരല്ലാം പരസ്പരം സഹകരിച്ചിരിക്കും. മുരിങ്ങക്ക ആലപ്പുഴയിൽ കിട്ടാതെ വന്നാൽ അടുത്ത വീടുകാർ തിരുവോണത്തിനുള്ള മുരിങ്ങക്ക തന്നെന്നിരിക്കും. പതിനേട്ടു മണി പയർ അവർക്കു കിട്ടിയില്ല. അത് ഇവിടെയുണ്ട്. കൊടുത്തുവെന്നിരിക്കും.

തീരു. ഉത്തരം അസ്തമിച്ച് തിരുവോന്നം വെളുക്കുന്നോന്ന് പുമാറ്റ. നാടാകെ പുമാറ്റ തിരിപ്പറ്റുന്ന ആർപ്പണക്കാണ്ട് ശബ്ദമുഖരിതമായിരിക്കും. എന്നൊരു ആശോഷമായിരുന്നു അത്! രാവിലെ മകൾക്കും അനന്തരവർക്കും എല്ലാം ഓൺകോടി കിട്ടും. അനോന്നക്കെ സത്യത്തിൽ സദ്യയല്ല പ്രധാനം; ആശോഷമാണ്. ഉണ്ണു കഴിത്ത് ചെറു പ്രകാർ കിളിത്തട്ടും കുടുകുടുവും (ഇന്നത്തെ കബഡി) തലപ്പത്രുകളിയുമൊക്കെയാണ്. തുറന്ന പറമ്പുകളിലും അപബലമുറ്റത്തുമെല്ലാമാണ് ആശപിള്ളേളർ കുടുക. പെൺപിള്ളേളർ തുന്നിതുള്ളത് തുടങ്ങിയ വിനോദങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കും. സ്റ്റൈകൾ തിരുവാതിരകളിലോന്നു പോവുക. മുന്നാം ഓൺ (ചതയം) കാഴ്ചക്കാർക്കു സദ്യയാണ്.

ഓണാശോഷത്തെക്കുറിച്ച് എല്ലാമായില്ല. ഓൺ ഒരു വലിയ ആശോഷമായിരുന്നു. ആശോഷമായിരുന്നു മാത്രമാണോ? ഈ അതോരു ഒഴിവുകാലമാണെന്നു തോന്നും. ഈ ഉപ്പേരിക്കും ശർക്കരപുരട്ടിക്കും സാബില്ല. അവിയലും എരിയ്ക്കിയും എന്നും കഴിക്കുന്ന കറികളാണ്. പരിപ്പം നന്നാം ഒരു വിശിഷ്ടവസ്തുവാണോ? തെരില്ലാതെ ഉണ്ണാൻ വയ്ക്കാതെ തവർക്ക് ഓണക്കാലത്ത് തെരിന്നു സാദ്യാണോ? ഈ ഓൺ ഉണ്ണുന്നത് എന്നും ഉണ്ണുന്നതുപോലെതന്നെയാണ്. എല്ലാവരും ഒരു ഹോളിഡേമുഖ്യിലാണ്. തിരുവാതിരകളിലെ വലിയ ആധിദ്രോഹിയത്തിൽ സർക്കാർ സംഘടിപ്പിക്കുന്ന ഓണാശോഷത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാറി കഴിത്തു. അങ്ങനെ അതു തിരുവാതിരകളിൽ അല്ലാതെയുമായി. പെണ്ണാങ്ങൾ വേഷം കെട്ടി പുവും ചുടി, പഴയറും ഇട്ടാണല്ലോ തിരുവാതിര കളിക്കാൻ പോകുന്നത്. ഓൺ ഒരുപാടു മാറിപ്പോയി. അതേപുറിയൊക്കെ എന്നു പറയാനാണ്!

- തകഴി ശിവശകരപ്പിള്ള

വായിക്കാം, പറയാം

- ❖ പിള്ളേളരോനം മുതൽ തിരുവോന്നം വരെയുള്ള ദിവസങ്ങളിലെ ഒരു ക്ഷണങ്ങൾ എന്തെല്ലാം?
- ❖ കൂഷിക്കാരൻ ഒരേസമയം ജനിയും പാട്ടക്കാരനുമായി മാറുന്നതെങ്ങനെ?
- ❖ “വെറും സദ്യയുള്ളൽ മാത്രമല്ല ഓൺ, ഓണാശോഷമാണ് പ്രധാനം”- എന്നാകാം ഈ പ്രസ്താവനക്കാണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്?
- ❖ “വീട്ടിൽ വെട്ടം തരുന്നവരായിരുന്നു അവർ”- ചക്കാട്ടുന്നവരെ ഇങ്ങനെ വിശ്രഷിപ്പിക്കാൻ കാരണമെന്ന്?

കുറിപ്പ് തയാറാക്കാം

- ❖ ‘പിള്ളേളരോന്’തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് കുറിപ്പാക്കു.

ചർച്ചചെയ്യാം

- ✳ • “ഓൺ കൈകൈഭാള്ളാൻ വരുന്നവരെ വെറുംകൈയോടെ അയയ്ക്കുമായിരുന്നില്ല.”
- ✳ • “കുടത്തിൽത്തനെ കടമായും നെല്ലു കൊടുക്കും.”
- ‘എല്ലാവർക്കും ഓൺ’ എന്ന കാഴ്ചപ്പാടുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി ഈ പ്രസ്താവന കൾ ചർച്ചചെയ്യു.
- ✳ “ഇന്ന് ഉപേരിക്കും ശർക്കരപുരട്ടിക്കും സ്വാദില്ല.”
-ഇങ്ങനെ പറയാൻ കാരണം എന്താവാം?

പ്രവർച്ചയം

- ✳ “ഇതിൽ പല വാക്കുകളും ഇന്നതെത്ത തലമുറയ്ക്ക് പുത്തനായിരിക്കും”
എത്തല്ലാമാണവ? കണ്ണെത്തി എഴുതുക.

ആശയം വിശദമാക്കുക

- ✳ * കരുതിവച്ചിട്ടില്ലാത്തവൻ കടം കൊള്ളണം.
- ✳ * ദിവസങ്ങൾ എന്നിനിക്കുക.
ഇത്തരം ശൈലികളുടെ ആശയം ചർച്ചചെയ്ത് വിശദീകരിക്കുക

വാക്യവിശകലനം

✳

വാക്യങ്ങൾ	കൂത്യമായ അർഥമുള്ള പദങ്ങൾ	കൂത്യമായ അർഥമില്ലാത്ത പദങ്ങൾ
കച്ചവടസ്ഥലങ്ങളെല്ലാം ചരക്കുകൾക്കാണ് നിബന്ധിപ്പിക്കും.		
കൃഷികാരങ്ങൾ അറയിൽ നിന്ന് കുറേയധികം നെല്ല് അളവും പോകും.		

കൂത്യമായ അർഥമില്ലാത്ത ചില ശവ്വങ്ങൾകൂടി വാക്യങ്ങളിൽ ഉള്ളതായി കണ്ണ തിയല്ലോ.

സത്ക്രമമായി നിൽക്കുന്നോൾ അർഥമില്ലാത്തവയാണെങ്കിലും വാക്യത്തിന്റെ അർഥ പുർണ്ണതയ്ക്ക് ഇവ ഒഴിച്ചുകൂടാൻ വയ്ക്കാതവയാണ്.

ഇതുപോലുള്ള ശവ്വങ്ങൾ കണ്ണെത്തു.

പ്രസംഗം തയാറാക്കാം

രാജു ചെടിയും നട്ടുവളർത്തീ,-
പോന്നപ്പുവെങ്ങെന നൂളളാൻ?
രാജു വയലും പുട്ടിപ്പിതച്ചീ,-
പോന്നച്ചോറെങ്ങെനയുണ്ണാൻ?
രാജു വാഴക്കനും നടീ,-
പോന്നപ്പുമെങ്ങെന തിന്നാൻ?
രാജു കഴി നൃത്യപോലും നൃറ്റി,-
പോന്നതുണിയെങ്ങെനയണിയാൻ?
രാജു കരളിൽ സ്നേഹം പാകി,-
പോന്നകളിയെനു കളിക്കാൻ?
ഉള്ളത്തിൽ കളിക്കർക്കു,-
മെങ്ങെന പൊന്നോൺ പുലരാൻ?
(ഓൺ 1987 - എൻ.വി. കൃഷ്ണവാരിയർ)

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

- അതാം പുലർന്നു പിടർന്നു കാണ്ണു
- മുറ്റതു പുകളുമിടിഡേണേ?
- മുറ്റുമാളിാത്തിനോൺനാളായ്
- മുറ്റില്ലാത്ത നാമെതു ചെയ്യി?
- എഴുനിലയുള്ള സൗധമാനിൽ
- എഴാനിലയിലെ വാടകക്കാർ
- നാഗരികർ നാകവാസികൾ നാം
- ഓൺതെയെങ്ങെന സീകരിക്കും?
- (ഹഞ്ചാറിലെ ഓൺ - നെടുമുടി ഹരികുമാർ)

കവിതകളിലെ ഓൺവും ഓൺതെക്കുറിച്ചുള്ള തകഴിയുടെ ഓർമ്മകളും ചർച്ചപെയ്യു. നിങ്ങളുടെ ഓണാനുഭവങ്ങൾകുടി ഉൾപ്പെടുത്തി ‘ഓൺ അനും ഇന്നും’ എന വിഷയത്തിൽ പ്രസംഗം തയാറാക്കു.

കൃതികളിലേക്ക്

- ★ മലയാളത്തിലെ മഹാനായ നോവലിസ്റ്റും ചെറുകമാക്കുത്തുമാൻ തകഴി ശിവശകരപ്പിള്ള. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ വായിച്ച് പ്രസിദ്ധമായ രണ്ടോ മൂന്നോ കമാപാത്രങ്ങളുമാണ് കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

കേരളം- ഇന്നലെ, ഇന്

- ❖ കേരളത്തിന്റെ പണ്ഡത്തെയും ഇന്നത്തെയും അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

കേരളം- ഇന്നലെ

- * കൃഷിയായിരുന്നു മുഖ്യം.
- *
- * പ്രകൃതിസൃഷ്ടികൾ ശ്രദ്ധിച്ചു.
- *
- *
- *
- *

കേരളം- ഇന്

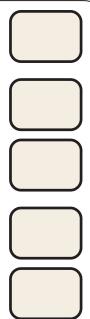
- * കൃഷിസ്ഥലം വളരെ കുറവ്.
- *
- * ജാതിയുടെയും മത തത്ത്വങ്ങളും പേരിലുള്ള അസമത്വം ഇല്ല.
- *
- *
- *

താഴെ എന്നുകുറിച്ച്

താഴെ കൊടുത്തവയിൽ നിങ്ങളുടെ മികവുകൾ ‘✓’ എന്നും കുടുതൽ മെച്ചപ്പെടാനുള്ളത് ‘+’ എന്നും അടയാളപ്പെടുത്തുക.

- * വായ്ത്താൽകളും നാടൻപാട്ടുകളും താളാനുസൃതമായി ചൊല്ലി അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള കഴിവ്.
- * ചർച്ചയിൽ പക്ഷടുത്തുകൊണ്ട് സന്തോഷിക്കാനുള്ള സ്വന്തമായ പ്രയോഗങ്ങൾ.
- * വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് ആവശ്യമായ പ്രയോഗങ്ങൾ, ശൈലികൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെടുത്തി പ്രസംഗം തയാറാക്കൽ.
- * പതിപ്പിലേക്ക് ഉച്ചിതമായ വിഭവങ്ങൾ ശേഖരിക്കൽ.
- * കമ്പാപാത്രത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ വിശകലനംചെയ്തൽ.

എഴുതൽക്കാരൻ
അറിയക്കു

തകഴി ശിവശകരഷിള്ള

(1912-1999)

മലയാളത്തിലെ പ്രസിദ്ധ നോവലിസ്റ്റും കമാക്യൂത്തും. സമൃദ്ധത്തിൽ താഴേക്കിടയിലുള്ളവരുടെ ജീവിതം പച്ചയായി ആവിഷ്കരിച്ച എഴുത്തുകാരിൽ പ്രമുഖൻ. ആലപ്പുഴജില്ലയിലെ തകഴിയിൽ ജനിച്ചു. പല നോവലുകളും ചലച്ചിത്രമായിട്ടുണ്ട്. ‘ചെമ്മീൻ’ എന്ന നോവൽ ഇന്ത്യയിലെയും വിദേശരാജ്യങ്ങളിലേക്കും തർജ്ജമ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അഞ്ചാനപീം, കേരള-കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡുകൾ, വയലാർ അവാർഡ്, പത്മഭൂഷൺ ബഹുമതികൾ ലഭിച്ചു.

പ്രധാന കൃതികൾ

കയർ, ചെമ്മീൻ, രണ്ടിങ്ങൾ, ഏണിപ്പടികൾ, തോട്ടിയുടെ മകൻ, ചുക്ക്, തെണ്ടിവർഗം, അബ്ദു പെണ്ണുങ്ങൾ, നൂരയും പതയും, പെണ്ണ്, ബലുണ്ണകൾ, ആകാശം, അനുഭവങ്ങൾ പാളിച്ചകൾ തുടങ്ങി 34 ഓളം നോവലുകൾ. അടിഭ്യാസക്കുകൾ, ഒരു കുടുംബം കമ, നിത്യകന്യക, ഇക്കിലാബ്, സേലാഷയാത്ര, പ്രതിജ്ഞ, ചതിത്രസത്യങ്ങൾ, എന്ന പിറന്ന നാട് തുടങ്ങി 17 ഓളം കമാസമാഹാരങ്ങൾ. അമേരിക്കൻ തിരസ്തീല (യാത്രാവിവരണം). എൻ്റെ വകീൽ ജീവിതം, ഓർമ്മയുടെ തീരങ്ങളിൽ (ആത്മകമകൾ).

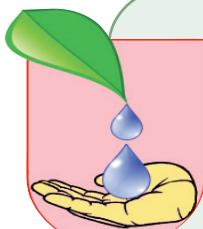

പാടക്കാശം

കളിം	- നെല്ലുമെതിക്കുന്നതി നുള്ള സഹലം
കള	- പാഴപ്പില്ലുകൾ
കനവ്	- സപ്പനം
പൊലി	- നെൽക്കുന്നവാരം, മെതിച്ചുകൂടിയ നെല്ല്
പൊലിമ	- വർധന
സുക്ഷം	- കണിശം
ജനി	- ജനാവകാശമുള്ളവൻ, ഭൂമി പാടത്തിനു കൊടുത്തു മിച്ചവാരം വാങ്ങുന്നവൻ

പാടക്കാരൻ

നിവൃത്തി	- ജനിയിൽനിന്ന് ഭൂമി പാടത്തിനെ ടുത്ത് നികുതി കൊടുത്തു താമസിക്കുന്നവൻ
ശബ്ദമുഖരിതം	- തൃപ്തികരമായ അവസാനം
ചെചതന്യം	- ഒച്ചകാണ്ഡു മുഴങ്ങുന്ന
സപർശം	- ജീവശക്തി
ലവണം	- തൊടൽ
ചക്രവാളം	- ഉപ്പ് - കണ്ണത്തുനിടം, ആകാശവും ഭൂമിയും കൂട്ടിമുട്ടു നന്തായി തോന്തുനിടം

പാനനേടങ്ങൾ

- നാൻപാട്ടുകൾ താളത്തോടെ ഭാവാത്മകമായി പാടി അവതരിപ്പിക്കുകയും ഹൃദിസ്ഥാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
- കേട്ടോ വായിച്ചുറിത്തോ ആയ കാര്യങ്ങൾ യുക്തിപൂർവ്വം വിശകലനം ചെയ്ത് സന്തം അലിപ്രായങ്ങൾ വാചികമായും ലിവിതമായും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു.
- സുചകങ്ങൾ വികസിപ്പിച്ച് സന്തം രചനകളും മറുള്ളവരുടെ രചനകളും വില തിരുത്തുന്നു.
- ഗദ്യപാംജ്ഞളിലെ ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ട് ഒഴുക്കോടും ഉച്ചാരണശൃംഖലയോടും കൂടി വായിക്കുന്നു.
- സന്ദർഭത്തിനുസരിച്ച് ശ്രേഖനം നടത്തി പതിപ്പുകൾ, പത്രികകൾ എന്നിവ തയാറാക്കുന്നു.
- കമാപാത്രങ്ങളുടെ മാനസികാവസ്ഥയും കമയിലെ സ്ഥാനവും കണ്ണത്തി പരിഞ്ഞും എഴുതിയും കമാപാത്രനിരൂപണം നടത്തുന്നു.
- പദങ്ങൾ, പ്രയോഗങ്ങൾ, ചൊല്ലുകൾ, ശൈലികൾ തുടങ്ങിയവ ഉൾപ്പെടുത്തി സന്ദർഭാനുസരണം സംസാരിക്കുകയും സന്തം രചനകളിൽ അവ ഒച്ചിത്യ പൂർവ്വം ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സാത്യര്യം തന്നെ ജീവിതം

സ്വാത്രന്ത്യം എന്റെ ജനാവകാശമാണ്

“സ്വാത്രന്ത്യം നമ്മുടെ ജനാവകാശമാണ്. നമുക്കെത് വേണും. അതു കൊതിക്കുന്ന ആത്മാവ് എന്നിൽ സചേതനമായിരിക്കു, എന്നിക്കു വാർധക്യം ഏഴില്ല. അത് അമര മാണ്. കാറ്റിന് അതിനെ പരിത്തികളെയാനാവില്ല; ആയുധങ്ങൾക്ക് മുറിക്കാനാവില്ല; അശ്വിക്കു ചാരമാക്കാനാവില്ല.”

- ബാലഗംഗാധരതിലക്
(1917 തോഡ്ക്കയിൽ ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗതിൽനിന്ന്)

ബാലഗംഗാധരതിലകിൻ്റെ ഈ വാക്കുങ്ങളുടെ പ്രസക്തി എന്താണ്?
ചർച്ചചെയ്യു.

ബാലലീല

പുനരം പാവയും പോരാതായ് തെല്ലുമി-
അമ്പരപ്പേകാതായോലപ്പാസ്യും.
അമ്മർതൻ പുഞ്ചേലത്തുനിനിക്കെക്കവിട്ടു
നമ്മൾക്കെൻ തോഴരേ, പോയ്ക്കളിക്കാം.
ചീറുന്നു, കാറ്റിണ്ണേതറുന്നു കാറുകൾ;
ചാറുന്നു, പെയ്യുന്നു കാലവർഷം
ഇമ്മശവഭള്ളത്തിൽപ്പുത്തകളാൽ നിർമ്മിച്ച
നമ്മർതൻ വണികൾ ചാമൊട്ടേ,
പ്പുമീ നിർക്കുത്തിലോടിയും വീണും പേര്-
തെനാച്ചയിട്ടാവു നാം വീണ്ടും വീണ്ടും.
ഇക്കാടുകാറ്റാലി നമ്മർതനാർപ്പാലാ-
ണ്ണർക്കടമാവതെന്നാരറിയും?
ഓതുനു വ്യുദമാർ: “ചേറിൽക്കളിക്കായ്വിൻ
പെപ്തങ്ങേ”; ഇർപ്പമില്ലമൊഴിയിൽ.
ഇച്ചയാ നമ്മർക്കു കൃത്താംാനലൈക്കി-
ലിച്ചളിയുണ്ടായതെന്തിനാവോ?
നാമലർച്ചാർത്തറുത്തനോന്നുമർച്ചിപ്പു;
മാമരമേറുന്നു കുസലവേന്നു.
മാന്ധാമനേനാണം പുത്തിലണ്ണിക്കായും
മാധുര്യമുള്ളാനേ നാം പരിച്ചാൽ!

- ബാലാമണിയൻ

കണ്ണത്താം, പറയും

- ❖ അമ്മയുടെ സമീപത്തുനിന്നു ദുരേപ്പോയി കളിക്കണം എന്ന് കുട്ടി ആഗ്രഹിക്കുന്നത് എപ്പോഴാണ്?
- ❖ ഇലഞ്ഞിക്കായയ്ക്ക് മാന്യത്തിൽന്റെ മാധ്യരൂപം അനുഭവപ്പെടുന്നതിൽന്റെ കാരണം എന്തായിരിക്കാം?

കാവ്യങ്ങൾ

- ❖ “ചീരുന്നു, കാറ്റിന്തേരുന്നു കാറുകൾ
ചാറുന്നു, പെയ്യുന്നു കാലവർഷം”

വരികളുടെ ആകർഷകത്തിന് കാരണമെന്ത്? ഇതുപോലുള്ള വരികൾ കണ്ണത്തി അവതരിപ്പിക്കു.

ചൊല്ലാം, രസിക്കാം

- ❖ കുട്ടികൾ മഴവെള്ളത്തിൽ കളിക്കുന്നതു വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഗം കണ്ണത്തി വായിച്ച് അവതരിപ്പിക്കു.

താളവ്യത്യാസം കണ്ണത്താം

- * പന്ധരം പാവയും പോരാതായ്, തെല്ലുമി-
അദ്ദപരപ്പേക്കാതായോലപ്പാന്വും.
- * പാലാഴിത്തുവെള്ളം തുകുന്നപോലെ നൽ-
പ്രാലേയം തുകിത്തുടങ്ങിതെങ്ങും
- * കൊല്ലുന്ന ചുട്ടിനാൽ മാമരം വേവുന്നു
പുല്ലിൻ്റെ കാരിയമെന്തുചൊൽവാൻ
- * തോളത്തു കനം തുണ്ട്യും വണ്ണിതൻ തണ്ടുപേരി
കാളകൾ മനംമനമിശ്രിതു നീങ്ങീടുന്നു

വിശകലനം ചെയ്യുക

- ❖ ഈ കവിത സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽന്റെ മാധ്യരൂപത്തെത്തയാണു വർണ്ണിക്കുന്നത്.
- ഈ പ്രസ്താവനയോട് നിങ്ങൾ യോജിക്കുന്നുണ്ടോ?
കവിതാഭാഗം വിശകലനം ചെയ്ത് കുറിപ്പു തയാറാക്കുക.

അജയതയുടെ പ്രതീകം

സേരം പുലർന്നു. സമയം ആറുമണി.

തലേന്നു സന്ധ്യാമുതൽ അനുസ്യൂതം തുടർന്നുവരുന്ന പ്രാർഥനാഗാനങ്ങളുടെ ലോല മായ ഇംഗ്ലാം അപ്പോഴും ധാരമുറിയാതെ തുടരുന്നു.

സമയം ആറര, ഗാന്ധിജി ധാത്രയ്ക്കുള്ള ഒരുക്കവുമായി ആശ്രമത്തിന്റെ മുൻവാ തിൽക്കൽ പ്രത്യുഷപ്പെട്ടു. വലതുകൈയിൽ സന്തതസഹചാരിയായ മുളവടി. ഇടതു കൈയിൽ ഒരു കൊച്ചുഭാണ്ഡം, ഉടുവസ്ത്രമായി സുപരിചിതമായ ഒറ്റമുണ്ട്, ചുണ്ടിൽ നന്നുത്ത പുഞ്ചിരി, കണ്ണുകളിൽ ദൃശ്യനിശ്ചയത്തിന്റെ ജലനം.

കൂടിനിന്നവർ ജയാരവം മുഴുക്കി:

“മഹാത്മാഗാന്ധി കി ജേയ്!”

ഗാന്ധിജി പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ അവരോട് ശാന്തരായിരിക്കാൻ ആംഗ്യം കാടി, വീണ്ടും ആശ്രമപരിസരത്തിൽ നിഴ്സ്വാദത കളിയാടി,

ഗാധിജി സൗമ്യമായ സ്വരത്തിൽ മൊഴിഞ്ഞു:

“കൗകിൽ ലക്ഷ്യം പുകി താൻ തിശ്ചുവരും. അല്ലെങ്കിൽ എൻ്റെ ജയം കടലിൽ പൊങ്ങിക്കിടക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കാണും.”

നന്നവാർന്ന കല്ലുകളോടെ ജനങ്ങൾ ഗാധിജിക്ക് യാത്ര നൽകി. സമരത്തിൽ പങ്കെടുക്കാനുള്ള എഴുപത്താമ്പത് സന്നദ്ധരാഡയാൾ ഒപ്പം കൊണ്ടുപോയിരുന്നതെങ്കിലും അറ്റം കാണാത്ത ഒരു ജനപ്രവാഹമാണ് ദണ്ഡിവരെ സത്യഗ്രഹിക്കുന്ന അനുയാത്ര ചെയ്തത്.

മുൻകൂട്ടി പരിപാടിയിട്ട് വഴിയിലും കേരളത്തായിരുന്നു യാത്ര. ഗാധിജിയുടെ സമാഗമമറിയിച്ചുകൊണ്ട് വല്ലഭായി പട്ടണപ്പറ്റി നേതൃത്വത്തിൽ ഉച്ചലോ ഷിണിയുമായി ഒരു സംഘം മുന്നിൽ നടന്നിരുന്നു. അതുകൊണ്ടും വഴി നീളേ അഭൂതപൂർവ്വമായ ജനകൂട്ടം സ്വീകരിക്കാനും യാത്രയയക്കാനും തയാരായി നിൽക്കുകയായിരുന്നു. അവർ നടന്നുപോകുന്ന വഴികളിൽ ശ്രാമീൻർ പുകൾ വർഷിച്ചു, പച്ചിലമെത്ത വിരിച്ചു, ദീപം കൊള്ളുത്തി, പുഞ്ചാ ദ്രവ്യങ്ങൾ നിരത്തി, തോരണങ്ങൾ തുക്കി, വാദ്യം മുഴക്കി, ശംഖനാടമും യർത്തി.

ഇന്ത്യയിലെ വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട വരായിരുന്നു സത്യഗ്രഹികൾ. വിവിധ പ്രായത്തിലുള്ളവർ. നിരക്കം വിദ്യാസന്ധനരും. നിർധനരും സന്ധനരും. ഹിന്ദുവും മുസ്ലിമും

ക്രിസ്ത്യനും ശിവനും മറ്റു മതസ്ഥരും. ഗാന്ധിജിയുടെ കുടുംബത്തിൽനിന്ന് മകൻ മൺഡലാലും പാത്രൻ കാന്തിലാലും. ഐറ്റവും പ്രായം കൂടിയ സത്യ ശഹി ഗാന്ധിജിതനെ. അറുപത്തിബേണാനു വയസ്സ്. വയസ്സു കുറഞ്ഞ കാന്തി ലാലിനു പ്രായം പതിനേട്ട്.

കാണാൻ ചെന്നവർിൽ പലർക്കും തിരക്കുമുളം വ്യക്ഷക്കൊമ്പുകളിലും കെട്ടിങ്ങളുടെ മട്ടപ്പുംവുകളിലും സ്ഥാനം തേടേണ്ടിവന്നു.

ഇരുപത്തിനാലു ദിവസത്തെ യാത്രയ്ക്കുശേഷം ഏപ്രിൽ അഞ്ചിന് പ്രഭാ തത്തിലാണ് ഗാന്ധിജിയും അനുയാതികരും ദണ്ഡിയിലെത്തിയത്. അടുത്തദിവസം ഉപ്പുവാരി നിയമം ലംഘിക്കാനാണു തീരുമാനിച്ചത്. ഏപ്രിൽ ആറു മുതൽ പതിമൂന്നു വരെയുള്ള ദിവസങ്ങൾ അകാലത്ത് ദേശീയ ദുഃഖാചാരനാശരമായി ആചർക്കാറുണ്ടായിരുന്നു, ജാലിയിൽവാലാമാഗിലെ ക്രൂരമായ നരഹത്യയെ അനുസ്മർത്തുകൊണ്ട്.

ഏപ്രിൽ ആർ രാവിലെ ആറു മൺ. ഉപ്പുനിയമം ലംഘിക്കുന്ന ഒന്നാമത്തെ സത്യഗ്രഹഭടൻ എന്ന നിലയിൽ ഗാന്ധിജി തീരംവിട്ട് കടലിലിരിഞ്ഞു. അയ്യായിരത്തിൽപ്പരം ആളുകളുടെ കണ്ഠംങ്ങളിൽനിന്നു ജയശ്വലാഷം മുഴ ഞീ. അരയോളം വെള്ളത്തിൽ തിരമാലകൾ മുറിച്ചു കടലിലേക്ക് നീങ്ങിച്ചേന്ന ആ സത്യഗ്രഹഭടൻ സമുദ്രസ്നാനം ചെയ്തു ദേഹശുശ്വിവരുത്തി. തുടർന്ന് കരയിലേക്കു നടന്നുചെന്ന് കടൽത്തീരത്തിന് ലോലമായ ആവരണമായി നിലകൊള്ളുന്ന ഉപ്പുതരികൾ ഒരുപിടി വാരിയെടുത്തു.

അപ്പോൾ മുദ്രാവാക്യം നിർത്തി ജനങ്ങൾ വിർപ്പടക്കി നിന്നു.

ഉപ്പുവാരിയെടുത്ത വലാംകൈമുഷ്ടി ആകാശത്തേക്ക് ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ട് ഗാന്ധിജി അപ്പോൾ ദൃശ്യസരത്തിൽ പ്രവ്യാപിച്ചു:

“അഹിംസാവ്രതകാരനായ സത്യഗ്രഹിയുടെ മുഷ്ടിക്കുള്ളിലെ ഈ രൂപിടി ഉപ്പ് ശക്തിയുടെ പ്രതീകമാണ്. ഉപ്പ് പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ മുഷ്ടി തകർത്തേക്കാം. എന്നിരുന്നാലും ഈ, ഈ ഉപ്പ് വിട്ടുകൊടുക്കുകയില്ല.”

ഗാധിജിയുടെ വാക്കുകൾ പാഴ്വാക്കുകളായില്ല. കൈപൂത്തിക്കുള്ളിലെ ഒരുപിടി ഉപ്പ് സംരക്ഷിക്കാൻവേണ്ടി അഭിമാനിയായ ഇന്ത്യക്കാർ പോലീസിനു തച്ചുതകർക്കാൻ തലമണ്ഡ നീട്ടിക്കൊടുത്തു. വെടിവയ്ക്കാൻ വിത്രിമാർ കാട്ടി. മർദ്ദനമേറ്റു ബോധമില്ലാതെ നിലംപതിക്കും പോഴും ഉപ്പിൻതർക്കിൾ ചിതറിപ്പോകാതിരിക്കാൻ മുഷ്ടി നേഞ്ഞോട് മർത്തിപ്പിടിച്ചു. സ്വാതന്ത്ര്യസമരങ്ങൾ മുഷ്ടിക്കുള്ളിലെ ഉപ്പ് അജയ്തയുടെ പ്രതീകമായി മാറി.

(നാം ചങ്ങല പൊട്ടിച്ച കമ)

- കെ. തായാട്ട്

വാദ്ധമയച്ചിത്രം

- ❖ ധാരായ്ക്കൽ ഒരുങ്ങിയ ഗാധിജിയുടെ വാദ്ധമയച്ചിത്രം പാഠാഗത്തുനിന്ന് കണ്ണടത്തി സ്വന്തം വാക്കുത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുക.

വായിക്കോ, പറയാം

- ❖ ധാരാസംഘാത്തത ശ്രാമീൻർ എങ്ങനെന്നാണു വരവേറ്റത്?
- ❖ “സ്വാതന്ത്ര്യസമരങ്ങൾ മുഷ്ടിക്കുള്ളിലെ ഉപ്പ് അജയ്തയുടെ പ്രതീകമായി മാറി” - എങ്ങനെ?

നിശ്വലദ്വാരം

- ❖ ദണ്ഡിയാത്രയുടെ നിശ്വലദ്വാരം സംഘങ്ങളായി അവതരിപ്പിക്കുക. പരസ്പരം വിലയിരുത്തുമല്ലോ.

വേർത്തിരിച്ചുഴുതാം

❖ ജയദോഷം	-	ജയത്തിന്റെ ദോഷം
സത്യഗഹം	-	
രക്തസാക്ഷിദിനം	-	
ദേശാഭിമാനി	-	
ദൃഢനിശ്വയം	-	

ലാലുനാടകരചന

- ❖ ഉപ്പുസത്യഗ്രഹത്തിലെ സംഭവങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തി ലാലുനാടകം രചിക്കുക. കൂസിൽ ചെറുസംഘങ്ങളായി അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ.

കുറിച്ച് തയാറാക്കാം

- ❖ “ഉപ്പുസത്യഗ്രഹത്തിന് കേരളത്തിൽ നേതൃത്വം നൽകിയിരുന്നത് കേളപ്പുജിയായിരുന്നു. കേരളഗാന്ധി എന്ന അപര നാമത്തിലാണ് അദ്ദേഹം അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ദണ്ഡിയാത്ര യുടെ മാതൃകയിലാണ് കേളപ്പുജി സത്യഗ്രഹത്തിന് നേതൃത്വം നൽകിയത്.”

(സാം ചങ്ങല പൊട്ടിച്ച കമ്മ)

പയ്യന്നുരിൽ കേളപ്പുജിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന ഉപ്പുസത്യഗ്രഹത്തെക്കൂറിച്ച് വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് ഒരു കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

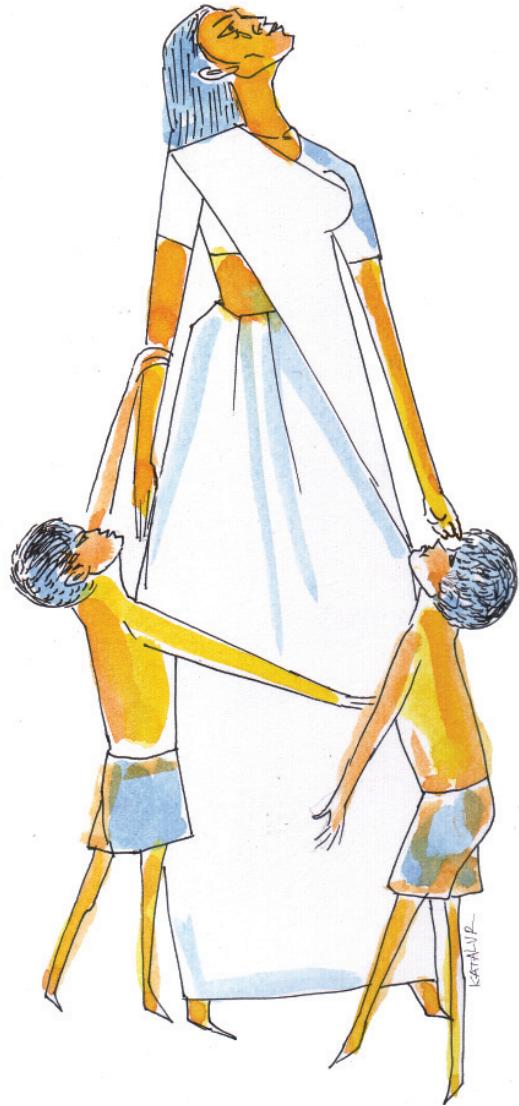

തളളവിരലില്ലാത്ര ഗ്രാമം

ഗ്രാവർദ്യൻ ഗ്രാമത്തിലെത്തിയപ്പേരേക്കും വെയിൽ നന്നായി ചാഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. എല്ലായിടത്തും എന്നോ ആപത്തുവന്നതുപോലെ ബഹളം. ബസാറിൽ, മനുഷ്യർ ധ്യതിപി ടിച്ച് കടകൾ അടയ്ക്കുകയും വിൽക്കാൻ വച്ചിരുന്ന സാധനങ്ങൾ വാതകക്കുടി ഓടുകയും ചെയ്തു. കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയാത്ത അതിയുടെയും ഗോതമ്പിശ്രീയും കുമ്പാരങ്ങളുടെ മീതെക്കുടി മനുഷ്യർ ചവിട്ടിയോടി. വിടുകളിൽനിന്ന് സ്ത്രീകൾ കൂട്ടിക്കൊള്ളുന്നതി ശ്രീയും വാതിലുകൾ അടയ്ക്കുന്നതിശ്രീയും ശബ്ദം.

ചുഴലിക്കാറ്റ് വരുകയാണോ, അതോ ഏതെങ്കിലും സൈന്യം ആക്രമിക്കാനെത്തുകയോ? ഗോവർധന് ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല. ആരും അയാളോട് സംസാരിക്കുവാൻ തയാറായില്ല. ഒട്ടവിൽ സഹിക്കുക അയാൾ ഓടുന്ന രോളെ കൈയിൽ പിടിച്ചുനിർത്തി. അയാളുടെ കൈയിലും തളളവിരൽ ഇല്ലായിരുന്നു. ഗോവർധൻ കൈയിൽ തളളവിരൽ ഉണ്ടെന്നത് ആ മനുഷ്യനെയും അതുപോലെ തെളിച്ചതായിതേതാനീ. ഓടിപ്പോകുന്നതിനുമുമ്പ് അയാൾ ഇതെ മാത്രമേ പറഞ്ഞുള്ളൂ: “ഓടിക്കോ!”

നദിതീരതായിരുന്നു ചന്ത. നദിയിൽക്കുടി ചില വണ്ണികൾ കടവിശ്രീ നേരെ വരുന്നത് അയാൾ കണ്ണു. അവയിൽ കമ്പനിയുടെ കൊടികൾ പറക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ചിലത് കാലി താഴിരുന്നു. ചിലതിൽ നിരീയെ ചരക്കും. ആളുകൾ എന്തിനാണ് ഓടിയതെന്ന് ഗോവർധനു മനസ്സിലായി. കമ്പനി ഓഫീസർമാരും ഗുമസ്തമാരും ഭല്ലാളുകളും കച്ചവടത്തിനു വരുകയാണ്. അവരുടെ ചരക്കുകൾ നാടുകാർക്കു വിൽക്കാനും നാടുകാരുടെ വാദ്യവാനും.

പിൻപുറത്തുനിന്ന് തുറന്ന ഒരു വാതിൽ കണ്ണ്, ഗോവർധൻ ആ വീടിനകത്തേക്കു കയറി. അതിനകത്തുണ്ടായിരുന്ന സ്റ്റൈ ആദ്യം ഭയനുവെക്കില്ലെങ്കിലും പിന്നീട് അയാളെ വിളിച്ചിരുത്തി. അവളുടെ കൂട്ടികൾ അയാൾക്ക് കൂടിക്കുവാൻ വെള്ളേം കൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്തു- തള്ളവിരലുകൾ ഇല്ലാത്ത കൈകൾക്കാണ്ക്.

പതുക്കെപ്പുതുക്കെ പേടിപ്പിക്കുന്ന ആ വെകുട്ടത്തിനോട് ഗോവർധൻ ഒത്തുതീർപ്പിലെത്തി, അയാളുടെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന കുരുടനായ പുച്ചയോടെ നന്മോലെ.

“നിരുപദ്രവികളായ ജന്തുകളെ അന്ധരാക്കുന്നത് കൂട്ടികളുടെ വിനോദവും കൂട്ടികളെ പിഡിപ്പിക്കുന്നത് മുതിർന്നവരുടെ സഭാവവും ആയിട്ടുള്ള ഒരു പട്ടണത്തിൽനിന്നാണ് എന്ന് വരുന്നത്”- ഗോവർധൻ സ്റ്റൈയോടു പറഞ്ഞു.

“അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ശ്രാമത്തിൽ അദ്ദേഹം തേടുക അസാധ്യമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് എൻ്റെ പിരകെയുള്ള പോലീസിനു മുന്നേ ഓടുകയാണ് ഭേദമെന്ന് എന്ന് വിചാരിച്ചു.”

“ഇവിടെയുള്ളവരും നിങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം തരില്ല.” സ്റ്റൈ പറഞ്ഞു- “ഞങ്ങളെത്തന്നെ രക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയാത്തവർ ഞങ്ങൾ.”

“അതെ, കൂടാതെ എന്ന് തള്ളവിരലുകളുള്ള ഒരു വന്നും.”

ഗോവർധൻ അവർ നൽകിയ ചപ്പാത്തിയിൽനിന്ന് ഒരു കഷണം പുച്ചയ്ക്ക് കൊടുത്തു. ബാക്കി അയാൾ ഉള്ളി കടിച്ചുകൂട്ടി തിന്നു. തിന്നുന്നതിനിടയ്ക്ക് അയാൾ പറഞ്ഞു:

“എനിക്കൊരു ജേപ്പംനുണ്ടായിരുന്നു, പണ്ണ്. അയാളുടെ രണ്ട് കൈകളിലും ആറു വിരലുകൾ വിതമുണ്ടായിരുന്നു; അയാൾ ചെയ്യുന്ന ഒരു കൃത്യത്തിലും പക്കുചേരാതെ വിരലുകൾ. ആ വിരലുകളിൽ തട്ടിയാണ് എന്ന് അയാളുടെ പിന്നാലെ നടക്കാൻ. ഈവിടെയാകട്ടെ, എല്ലാവർക്കും നാലു വിരലുകളേയുള്ളൂ.”

“ഞങ്ങളും അഭേദ വിരലുകളോടുകൂടിത്തന്നെന്നയാണ് ജനിച്ചത്. ഒരു വിരൽ ഞങ്ങൾ മുറിച്ചുകളഞ്ഞു.” ആ കമ അവർ വിവരിച്ചു:

“ജാതിയിൽ നെയ്തതുകാരായിരുന്നു ഞങ്ങൾ. കമ്പനിയുടെ ഓഫീസർമാരും ഗുമ സ്തരമാരും വന്ന് ഇടയ്ക്കിടെ ഞങ്ങളുടെ ശ്രാമത്തിൽ തന്പരിക്കും. തന്പരിച്ച അവർ കച്ചേരി വിളിച്ചുകൂട്ടും. ഞങ്ങൾ നെയ്തതുകാരെക്കാണ്ക് അവർ നിശ്ചയിച്ച വിലയ്ക്ക് പട്ട നെയ്തു

കൊടുക്കാനുള്ള കരാറുകളിൽ ഒപ്പിടുവിക്കും. കരാറനുസരിച്ച് നെയ്തുകൊടുത്തില്ല കിൽ മുകകാലിയിൽ കെട്ടി ചാകും വരെ അടിക്കും. അതിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാനായി ഞങ്ങൾ തള്ളവിരൽ മുൻചീ നദിയിലെറിഞ്ഞ്, നെയ്തൽ ഉപേക്ഷിച്ചു. കുട്ടികളുടെ തള്ള വിരൽ മുൻചീ ഗംഗാജിൽ എറിഞ്ഞെന്നുകൊടുക്കുക ഞങ്ങളുടെ ഒരു ആചാരമായി... പക്ഷെ, മുകകാലികൾ ഞങ്ങളെ വിട്ടില്ല. നെയ്തുപേക്ഷിച്ചു കൂഷിചെയ്യാനും മീൻപിടിക്കാനും ഞങ്ങൾ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ അരിയും ചണയും മീനും വാങ്ങുവാൻ കമ്പനി കാർ വന്നു. അവർ കൊണ്ടുവന്ന ഉപ്പും പുകയിലയും കറുപ്പും ഞങ്ങൾ വാങ്ങണം. വാങ്ങുന്ന സാധനങ്ങൾക്കും വിൽക്കുന്ന സാധനങ്ങൾക്കും അവർ തന്നെ വില നിശ്ചയിക്കുന്നു. സമ്മതിച്ചില്ലെങ്കിൽ..."

"ഞാൻ വരും വഴിക്ക് ഒരാളെ കണ്ടു. ചതുരത മാംസം പോലെയായ അയാൾ വഴിയിൽ വീണ്ടും മരിച്ചു."

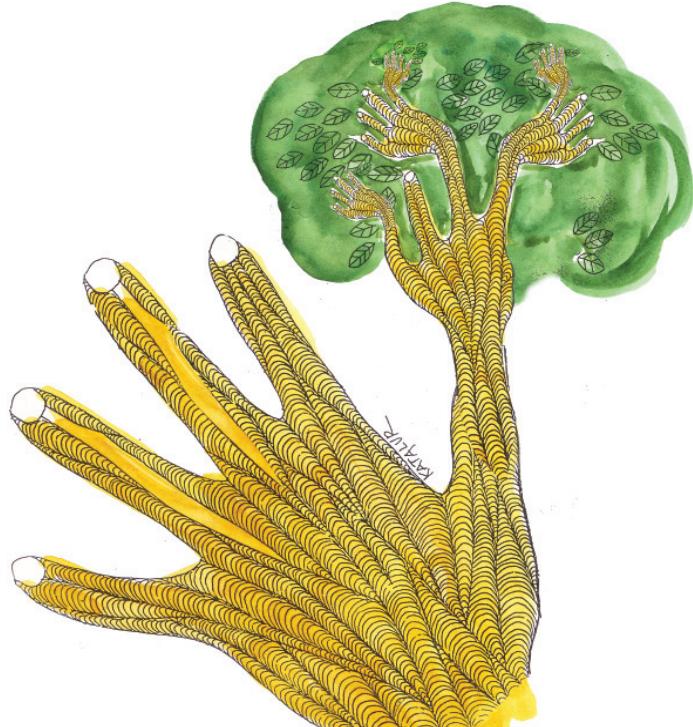
സ്ത്രീ കുറച്ചുനേരം മിബാതിരുന്നു. പിന്നീട് പെട്ടു പെട്ടിക്കരണ്ടു. അകലെയിരുന്ന് ചപ്പാത്തി തിനുകയായിരുന്ന രണ്ടു കുട്ടികളും ചപ്പാത്തി നിലത്തിൽ ഓടിവന്ന് അവരെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു.

അവളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ വെളുത്തതാണെന്ന് ഗോവർധൻ അപ്പോഴാണ് ശ്രദ്ധിച്ചത്; അവളുടെ കൈകളിൽ വളകളില്ലെന്നും. കമ്പനിക്കാർ പ്രഹരിക്കാനായി ഒരാളെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയാൽ അയാൾ സാധാരണ മടങ്ങി വരാറില്ല. അയാൾ മരിച്ചതായാണ് കണക്കാക്കപ്പെടുക. അവഗ്രഹിച്ചിച്ചു വിരലുകളിൽ ജീവിതം ഏതുകാണി ശ്രാമം മുന്നോട്ടുപോയി.

"വരും വഴികളിൽ നിങ്ങൾ ഒരു മുകകാലിയേ കണ്ടുള്ളു. നാളെ പോകുമ്പോൾ നിങ്ങൾ എത്രയേം കണ്ണേക്കും. ഇന്ന് രാത്രി എത്ര സ്ത്രീകളാണ് വിധവകളാകാൻ പോകുന്നത്!" പിന്നീട്, അവർ നിസ്സും ശത്രയോടെ പറഞ്ഞു.

രാത്രി വെകും വരെ ബന്ധാറിൽനിന്ന് അലർച്ചകളും നിലവിളികളും ഉയർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. കമ്പനിയുടെ ശുമപ്പത്തമാരും ദല്ലാർമാരും കടകൾ തുറപ്പിക്കുകയും വ്യാപാരം അടിച്ചേൽപ്പിക്കുകയുമായിരുന്നു. പിന്നെപ്പിനെ ശബ്ദങ്ങൾ ഒരുജ്ഞി. മുകകാലികളുടെ രാത്രി തുടങ്ങി.

മണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ആ വീടിന്റെ ഒറ്റ മുൻചീയുടെ ഒരു കോൺഡിൽ ഇന്നലെ മുകകാലിയിൽ മരിച്ച മനുഷ്യരെ ഭാര്യയും കുട്ടികളും പരസ്പരം കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കിടന്നു. മറ്റൊരു മുലയിൽ ഗോവർധനും അയാളുടെ കുടുകാരൻ കുരുടൻ പുച്ചയും. രാത്രിയുടെ നേരിയ തന്മൂലം ആ നിരപരാധികളുടെ

ദുരിതങ്ങൾക്കു മീതെക്കൂട്ടി, അവരെ തന്നുപ്പിക്കാനായി ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് ഇഴഞ്ഞു നടന്നു. പുറത്ത്, സാമാജ്യങ്ങൾ പണിയുന്നവരുടെ ബഹളം തെല്ലാന്ന് ഒരു ദിവസം പോരാട്ടിയായി വെകിയ യാമങ്ങളിൽ എപ്പോഴോ ഉറക്കം അവരേയും അനുഗ്രഹിച്ചു.

വെളിച്ചമായപ്പോൾ തള്ളവിരലുകളില്ലാത്ത ആ ശ്രാമം വീണ്ടും ശാന്തമായിരുന്നു. കടവിൽനിന്ന് ചരകുവണ്ണികൾ പോയിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

(ഗോവർധനൻ യാത്രകൾ)

- ആനന്ദ

വായിക്കാം, പറയാം

- ❖ ശ്രാമത്തിലെത്തിയ ഗോവർധൻ കണ്ണ കാഴ്ചകൾ എന്തെല്ലാമായിരുന്നു?
- ❖ ജനങ്ങൾ ധൂതിപിടിച്ച് ഓടിപ്പോകാൻ കാരണമെന്ത്?
- ❖ ജനങ്ങളുടെ തള്ളവിരലുകൾ നഷ്ടപ്പെട്ട കമ കണ്ണഭട്ടി അവതരിപ്പിക്കു.

വാക്കുംഖാഡി

- * “രാത്രിയുടെ നേരിയ തന്നുപ്പ് ആ നിരപരാധികളുടെ ദുരിതങ്ങൾക്കു മീതെക്കൂട്ടി, അവരെ തന്നുപ്പിക്കാനായി ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് ഇഴഞ്ഞു നടന്നു.”
 - * “അവഗ്രഹിച്ച വിരലുകളിൽ ജീവിതം ഒരുക്കി ശ്രാമം മുന്നോട്ടുപോയി.”
- ഈ വാക്കുങ്ങളെ ആകർഷകമാക്കുന്ന ഘടകങ്ങൾ എന്തെല്ലാം? ചർച്ചചെയ്യു.

അഭിപ്രായക്കുറിപ്പ്

- “ഭർത്താവ് നഷ്ടപ്പെട്ടതിന്റെ കൊടിയ ദുഃഖത്തിലും നിരാഗയിലുമാണെങ്കിലും വീട്ടിലെത്തിയ അപരിചിതന് അഭ്യന്തരം നൽകുന്ന സ്ത്രീ മനുഷ്യന്നയുടെ ഉത്തമ മാതൃകയാണ്.”
- ഈ പ്രസ്താവനയോട് നിങ്ങൾ യോജിക്കുന്നുണ്ടോ?
എന്തുകൊണ്ട്? കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

പ്രശ്നോത്തരി

- ❖ സ്വാത്രന്ത്യസമരം പ്രമേയമായ കമകൾ, കവിതകൾ, ചൊല്ലുകൾ, സംഭവങ്ങൾ, മഹദചനങ്ങൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെടുത്തി സംഘങ്ങളിൽ ചോദ്യാവലി തയാറാക്കു; പ്രശ്നോത്തരി സംഘടിപ്പിക്കു.

തൊൻ എന്നുകുറിച്ച്

താഴെ പറയുന്നവയിൽ എൻ്റെ മികവ് എത്രതേതാണ്?

	പ്രശ്നാഭിരാഗി	ജീവക്കാരി	ജീവിക്കുന്ന ഒരു വസ്തു
* കവിതാഭാഗങ്ങൾ ആശയവും ഭാവവും ഉൾക്കൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷ് അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ.			
* കവിതയുടെ ആസാദനക്കുറിപ്പ് തയാറാക്കുന്നതിൽ.			
* ചർച്ചകളിൽ പക്ഷകൂതു് സന്തും അഭിപ്രായം യുക്തിയോടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ.			
* പാഠഭാഗത്തെ സംഭവത്തെ ലാഭുന്നാടകമാക്കി മാറ്റി എഴുതുന്നതിൽ.			
* സംഘപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ എൻ്റെ പങ്കാളിത്തം.			

എഴുത്തുകാരൻ
അറിയങ്കൾ

ബാലാചണ്ഡിയൻ (1909-2006)

മാതൃത്വം തുള്ളുന്ന ലളിതസുന്ദരമായ കാവ്യശൈലിക്കാണ് മലയാളത്തെ സന്ധാരിക്കാൻ കുറഞ്ഞിരുന്നതിനുശേഷം പ്രസിദ്ധ എഴുത്തുകാരി മാധ്യവിക്കുട്ടിയുടെ അമ്മയുമാണ്. തൃശൂർജില്ലയിലെ പുന്നയുർകുളത്ത് ജനിച്ചു. കേരോക്കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡുകൾ, സരസ്വതിസമാഖ്യാനിവാസിയാണ്. സോപാനം, മുത്തേരു, മഴുവിന്റെ കമ്പ, അമ്മ, കുടുംബിനി, ലോകാന്തരങ്ങളിൽ എന്നീ കവിതാസമാഹാരങ്ങളാണ് പ്രധാന കൃതികൾ.

കെ. തായാക്ക് (1927-2011)

കുണ്ഠനന്തൻ തായാക്ക് എന്നാണ് യമാർമ്മനാമം. നാടകകൃത്ത്, കമ്പാക്ട്, ബാലസാഹിത്യകാരൻ എന്നീ നിലകളിൽ പ്രസിദ്ധനാണ്. കണ്ണൂർ ജില്ലയിലെ പാനുരാണ് സ്വദേശം. അധ്യാപകർക്കുള്ള ഭേദഗൈയ അവാർഡ് ജേതാവാണ്. നാം ചങ്ങല പൊട്ടിച്ച കമ്പ, ജനുവരി മുസ്ത് എന്നീ ചരിത്രാവ്യാധികകൾക്കും പുത്തൻകനി, നീലകണ്ണൂകൾ എന്നീ കമാസമാഹാരങ്ങൾക്കും പുറമെ നിരവധി ബാലസാഹിത്യ കൃതികളും വിവർത്തനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെതായുണ്ട്.

ആരാന്ത്

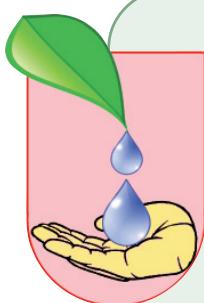
മനുഷ്യാനുഭവങ്ങളുടെ വ്യത്യസ്ത മേഖലകളിലും സബരിച്ച എഴുത്തുകാരൻ. പി. സച്ചിദാനന്ദൻ എന്നാണ് യമാർമ്മനാമം. 1936ൽ തൃശൂർജില്ലയിലെ ഇരിങ്ങാലക്കുടയിൽ ജനിച്ചു. കേരോക്കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡുകൾ, വയലാർ അവാർഡ് എന്നിവ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആർക്കുട്ടം, മരണസർട്ടിഫിക്കറ്റ്, ഉത്തരാധനം, മരുഭൂമികൾ ഉണ്ടാകുന്നത്, ഗ്രാവർഡുകൾ യാത്രകൾ, അഭ്യാർമ്മികൾ, വ്യാസനും വിശ്വനേശ്വരനും, അപഹരിക്കപ്പെട്ട ദൈവങ്ങൾ, വിജയങ്ങൾ, പരിഞ്ഞാമത്തിന്റെ ഭൂതങ്ങൾ, ദീപിപുകളും തീരങ്ങളും എന്നീ നോവലുകളും ഒടിയുന്ന കുർശ്, ഇര, വീടും തടവും, സംവാദം, അശാന്തം, നാലാമത്തെ ആൺ, സംഹാരത്തിന്റെ പുസ്തകം, പരിത്രകാണ്യം എന്നീ കമാസമാഹാരങ്ങളും ശവശോഷയാത്ര, മുക്കിപ്പാമും എന്നീ നാടകങ്ങളും ഇടവേളകളിൽ എന്ന ലേവനസമാഹാരവുമാണ് പ്രധാന കൃതികൾ.

പദക്ഷേഖം

ഒലി	- ശബ്ദം
ഉൽക്കടം	- വർണ്ണച്ച
അനുസ്യൂതം	- തുടർച്ചയായ
സന്തതസഹചാരി	- എപ്പോഴും കൂടെ നടക്കുന്നവൻ
ദ്വാഷനിശ്വയം	- ഉറച്ച് തീരുമാനം
സത്യഗ്രഹം	- സത്യത്തെ ഉൾക്കൊള്ളൽ, ഒരു സമരരീതി
അനുയാത്ര	- കൂടെ യാത്രചെയ്യൽ
സമാഗമം	- കൂടിക്കാഴ്ച, ഒത്തുചേരൽ
അഭ്യൂതപ്പൂർവ്വം	- മുമ്പുണ്ടായിട്ടില്ലാത്തത്
നാദം	- ശബ്ദം
നരഹത്യ	- മനുഷ്യനെ കൊല്ലൽ
പ്രതീകം	- അടയാളം
അജയ്യത	- ജയിക്കപ്പെടാൻ കഴിയാതിരിക്കൽ
സന്നാഹം	- ഒരുക്കം
വിനയാനിതൻ	- വിനയത്തോടുകൂടിയവൻ
നാടകകീയം	- നാടകത്തിലെപ്പോലെ
ഗുമസ്തൻ	- കണക്കപ്പീളള
ദല്ലാൾ	- ഇടനിലക്കാരൻ
വൈക്കുതം	- വിക്കുതമാകപ്പെട്ടത്
നിരുപദ്രവികൾ	- ഉപദ്രവം ചെയ്യാത്തവർ
തന്ത്രിക്കുക	- കൂടാരമുണ്ടാക്കി താമസിക്കൽ
പ്രഹരിക്കുക	- അടിക്കുക
നിസ്സംഗത	- ഒന്നിനോടും ചേരാത്ത അവസ്ഥ

പഠനക്കേടുക്കൾ

- കവിതയുടെ ആശയം, ഭാവം എന്നിവ ഉൾക്കൊണ്ട് ഹൃദിസ്ഥാക്കി ഉചിതമായ ഇഷ്ടാന്തത്തിൽ ആലപിക്കുന്നു.
- ഗദ്യഭാഗങ്ങൾ ആശയവ്യക്തതയോടെയും ഉച്ചാരണശൃഖിയോടെയും ഒഴുക്കോടെയും വായിച്ചുവത്തിപ്പിക്കുന്നു.
- ആശയങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്ത് സ്വന്തം അഭിപ്രായങ്ങൾ യുക്തിയോടെ എഴുതി അവതരിപ്പിക്കുന്നു.
- നോവൽഭാഗം വായിച്ചു സംഭവങ്ങളുടെ വൈകാരികത ഉൾക്കൊണ്ട് കുറിപ്പ് തയാറാക്കുന്നു.
- വായിച്ചു രചനകളിലെ ആശയം, സംഭവം എന്നിവ മനസ്സിലാക്കി വ്യത്യസ്ത രൂപങ്ങളിൽ രചിക്കുകയും അവതരിപ്പിക്കുകയും (സിഞ്ചനം, ലഘുനാടകം) ചെയ്യുന്നു.
- പുസ്തകങ്ങൾ, ആനുകാലികങ്ങൾ എന്നിവയിൽനിന്ന് ശ്രേഖരിച്ച വിവരങ്ങൾ ക്രോധികരിച്ച് പ്രശ്നനോത്തരിക്കുകളും ചോദ്യാവലി, ലഘുകുറിപ്പ് എന്നിവ തയാരാക്കുന്നു.

